

O nouă etapă în activitatea căminului cultural

Foto: A. CARTOJAN

Amurg în Delta

Noi și largi perspective se deschid activității cultural-educative de masă ca urmare a faptului că centrul vieții culturale a satului, în condițiile recente împărțiri teritorial-administrative a țării, devine căminul cultural. În prezent, una din sarcinile principale în munca de educație și cultură la sate constă în asigurarea unui conținut calitativ potrivit cerințelor actuale de formare multilaterală a omului de azi.

Prefacerile profunde care au loc în viața materială și spirituală precum și în viața socială a satului contemporan impun desfășurarea unei activități cultural-educative, pe baze științifice, pe cunoașterea sistematică a fenomenelor ce se petrec în realitatea satului nostru de azi, pe cercetarea științifică a procesului cultural-educativ din mediul rural.

Transformarea căminului cultural în centrul vieții culturale și artistice locale, lărgirea atribuțiilor sale în sensul că el coordonează întreaga activitate a tuturor celorlalte instituții cultural-educative de pe raza comunei marchează o nouă etapă în activitatea căminului cultural. Sînt create astfel toate posibilitățile, pentru a se asigura un conținut nou muncii în acest domeniu.

Realizarea unui obiectiv de mare însemnătate cum este educația permanentă a populației satești necesită eforturi sporite, dar în același timp o judicioasă organizare, coordonare și desfășurare a activității

cultural-educative. Mijloacele specifice muncii căminului cultural și celorlalte instituții cultural-educative trebuie folosite în mod creator, asigurîndu-se o participare largă, sub toate aspectele, ale tuturor categoriilor de spectatori din mediul rural. Unul dintre elementele noi ce se preconizează în această direcție constă în conjugarea întregului ansamblu de activități, care să conducă în ultimă instanță la creșterea nivelului de cultură și civilizație a populației satelor noastre. Astfel, se va ajunge la o îmbinare armonioasă a formelor de activitate menite să dezvolte cele mai de seamă tradiții ale poporului nostru, cu cele ce promovează formele elevate ale creației culte și înlesnesc pătrunderea valorilor creației și artei românești și universale.

În aceste condiții, îndatoriri de mare răspundere revin directorilor de cămine culturale. De modul în care este conceput planul de acțiune, de felul în care acest plan răspunde cerințelor spirituale ale colectivității căreia îi este destinat, de măsura în care se reușește să se antreneze intelectualitatea comunei, de modul în care se știu folosi toate mijloacele moderne audio-vizuale, depind în bună măsură și rezultatele

ION VLĂDUȚIU
director al Direcției
așezămintelor culturale din C.S.C.A.

(Continuare în pag. a 2-a)

Evenimentele din Cehoslovacia

În Republica Socialistă Cehoslovacă au loc evenimente de o deosebită însemnătate pentru mersul înainte al construirii socialismului. Poporul român, el însuși angajat în procesul de desăvîrșire și perfecționare a întregii orînduirii sociale și de stat, inițiat de cel de al IX-lea Congres al P.C.R. privește cu încredere și simpatie evenimentele innoitoare ce au loc azi în țara prietenă. Măsurile luate de Partidul Comunist din Cehoslovacia au menirea să ducă spre lichidarea unor fenomene negative din trecut, care au adus multe neajunsuri poporului. Ele tind către îmbunătățirea activității economice și dezvoltarea democrației, spre progresul întregii societăți pe drumul socialismului. Mergînd pe acest drum, poporul cehoslovac își va consolida cuceririle revoluționare, va contribui la creșterea forței întregului sistem mondial socialist, a puterii de atracție a socialismului în lume.

Desigur, acest vast proces pentru progres ce se desfășoară în Cehoslovacia întîmpină și obstacole. Ba este însoțit și de unele tendințe antisocialiste, precum și de acțiunea unor forțe conservatoare și secta-

riste, legate de o politică greșită din trecut. Conducătorii P.C.C. și ai statului cehoslovac își dau seama de toate aceste piedici, dar ele vor fi cu siguranță înlăturate și depășite.

„Noi, — arată documentul Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia — nu vedem cauze reale care să dea dreptul la afirmații ce califică actuala noastră situație drept contra-revoluționară, la afirmații despre un pericol direct la adresa bazelor orînduirii socialiste, la afirmații potrivit cărora în Cehoslovacia se pregătește schimbarea orientării politicii externe socialiste și există un pericol concret de despărțire a țării de comunitatea socialistă. Partidul nostru a declarat fără echivoc că în cazul în care ar apărea un asemenea pericol, el se va folosi de toate mijloacele pentru apărarea orînduirii socialiste...”

Așa cum s-a dovedit în numeroase prilejuri, cum întregul popor cehoslovac o dovedește astăzi, în Cehoslovacia socialismul este victorios și nu există nici un motiv de îndoială că baza lui ar

ȘERBAN NEDELCU

(Continuare în pag. a 7-a)

O NOUĂ ETAPĂ ÎN ACTIVITATEA CĂMINULUI CULTURAL

(Urmare din pag. 1)

acestei acțiuni. În acest context o însemnătate deosebită o capătă elaborarea planului anual unic care să cuprindă toate laturile activității cultural-artistice din comuna respectivă. Obiectivele majore ale acestei activități vor putea prinde viață, dacă ele vor fi un elaborat colectiv, un elaborat al celor care-l vor realiza și al celor cărora se adresează. Or, aceasta poate fi înăptuită de cei care conduc activitatea căminelor culturale împreună cu conducătorii instituțiilor culturale din satele comunei respective și in-

telectualitatea de aici. Un element ce va aduce un spirit nou în viața culturală a satului nostru și care va duce la ridicarea exigențelor față de activitatea în acest domeniu îl constituie dezbaterile publice, în adunarea căminului cultural, a problemelor legate de profilul și cerințele culturale ale satului, iar prin aceasta posibilitatea ca fiecare cetățean al comunei să-și aducă contribuția la o mai bună organizare a vieții culturale a satului.

Este neîndoielnic faptul că pentru cunoașterea cerințelor spirituale ale populației locale, trebuie depusă o activitate susținută în primul zind

de către noii directori de cămine și consiliile de conducere ale căminelor culturale. Promovarea spiritului științific în organizarea, desfășurarea și dezvoltarea muncii culturale nu este doar un atribut al cercetătorilor de la institutele specializate, ci un atribut care trebuie să caracterizeze întreaga activitate a noilor cadre pe tărîmul cultural-artistice în comunele patriei noastre. O asemenea muncă fundamentată pe cunoașterea realităților din fiecare comună a devenit în noua etapă a activității căminului cultural o necesitate și o sarcină actuală permanentă.

Scenă din piesa „Se caută un mincinos” interpretată cu mult succes de către echipa de teatru a căminului cultural Jibea, Județul Vâlcea

Avantajele economisirii la C. E. C.

Prin creșterea sistematică a veniturilor bănești, populația din țara noastră are în prezent posibilități sporite să folosească o parte tot mai mare din aceste venituri pentru satisfacerea cerințelor unui nivel de trai din ce în ce mai ridicat.

În bugetul oamenilor crește ponderea sumelor rezervate pentru procurarea unor obiecte de valoare ridicată și de folosință îndelungată sau pentru construirea de locuințe proprietate personală. Desigur că sumele mai mari de bani necesare realizării unor asemenea obiective nu pot fi strînse toate dintr-o dată. Este nevoie de o anumită perioadă de timp în care să fie adunată întreaga sumă de bani ce va fi apoi investită în viitoarea locuință proprie, pentru procurarea autoturismului etc. În aceste situații economisirea la C.E.C. constituie un proces necesar, Casa de Economii și Consemnațiuni fiind, pentru milioane de oameni ai muncii din țara noastră, locul sigur de păstrare și sporire a economiilor bănești personale. Pentru păstrarea la C.E.C. a economiilor bănești, populația are în permanență la dispoziție librete de economii variate: librete de economii cu dobândă, librete de economii cu câștiguri, librete de economii cu dobândă și câștiguri, librete de economii cu dobândă și câștiguri în autoturisme, librete de economii pentru construirea de locuințe, obligațiunile C.E.C. cu câștiguri ca și alte instrumente. În afara avantajelor specifice fiecărui instrument de economisire în parte, dobânzi anuale, câștiguri în autoturisme sau în diferite alte obiecte, toți depunătorii beneficiază și de avantajele generale ale economisirii la C.E.C.: efectuarea restituirilor imediat la cerere, păstrarea secretului privind numele depunătorilor și operațiunilor efectuate, garanțarea de către stat a economiilor păstrate la C.E.C., scutirea de orice fel de impozite și taxe a depunerilor, dobânzilor și câștigurilor.

Deservirea depunătorilor este asigurată de unitățile operative ale Casei de Economii și Consemnațiuni, filiale și agenții C.E.C., ca și de o serie de unități mandatar: oficii poștale, ghișee cu gestuine în întreprinderi, instituții și de mandatari comunali.

Inceputul a fost făcut

În prezent, viața culturală a căminului din comuna Drăgănești-Vlașca este puțin mulțumitoare, rezumându-se la activități de club (remi, șah, table), la vizionări de filme și, mai rar, la audii muzicale. Intensitatea scăzută e pusă pe seama sezonului estival (campania agricolă, concediul cadrelor didactice etc.).

Indiscutabil, sînt și o serie de cauze care îngreuiază desfășurarea în bune condiții a unora dintre activitățile propuse. Căminul cultural funcționează de fapt în localul cinematografului. Holul acestuia ține loc de club și de sală de dans. Cînd timpul permite, vara mai ales, suprafața se extinde cu vreo cîțiva metri pătrați pe platforma cimentată din fața cinematografului. O soluție provizorie, fiindcă, dacă se iscă o ploaie din senin, același hol neîncăpător e nevoit să devină și adăpost. Soluția cea mai potrivită rămîne s-o găsească organele locale și cele județene. Se pare că, o dată cu noua împărțire administrativă, comuna Drăgănești-Vlașca nu duce lipsă de imobile și o repartizare judicioasă a lor ar fi în măsură să rezolve și problemele legate de căminul cultural.

Inexistența unor activități sau inconsistența altora, însă, nu pot fi explicate numai prin lipsa de spațiu. Căminul are o formație de estradă înființată și condusă din 1964 de multilateralul profesor de educație fizică Nicu Anton. Anual, formația pregătește 2-3 spectacole cu un program muzical-distractiv variat. Așa au fost cele intitulate „Variatăți pe portativ”, „Carnaval la estradă”, „Tinerete fără bătrînețe”, „Mărțișoare... mărțișoare”. Uneori s-au întreprins veritabile turnee prin satele și comunele din apropiere. Spectacolele date de formația de estradă s-au bucurat întotdeauna de un frumos și binemeritat succes. Recent, la un concurs de primăvară desfășurat la Alexandria, solistului vocal Mihai Lazăr i s-a decernat premiul „Ghiocelul de bronz”.

Raportate la posibilități, la potențialul uman al comunei, asemenea realizări sînt totuși puține la număr. S-ar putea afirma chiar că succesele formației de estradă, către care s-au concentrat toate preocupările, au pus și mai mult în umbră celelalte activități.

Într-un timp ar fi existat și o formație restrînsă de teatru, care însă n-a reușit să depășească stadiul de experiment. Explicația (dată de directorul căminului, Vasilache Aurel): „teatrul nu prinde la noi”. Să fie cei din Drăgănești-Vlașca atît de nereceptivi față de reprezentațiile teatrale? Ascultînd diverse opinii, am ajuns la concluzia că nu solul sufletesc al oamenilor de pe aceste meleaguri e neprielnic. Dar, pentru ca un astfel de gen să prindă rădăcini, trebuie depuse serioase eforturi îndeosebi pentru ridicarea laturii calitative a punerilor în scenă. Cauza aparentei inadapării trebuie căutată în faptul că n-a fost satisfăcută exigența crescîndă a spectatorilor și nu în altă parte.

Mulți dintre tinerii de aici, printre care și Constantinescu Sotir (secretarul U.T.C. al liceului), au reproșat monotonia activităților de la căminul cultural. Alții au pus întrebarea de ce nu sînt organizate simpozioane pe teme literare și artistice, propunînd invitarea unor personalități de seamă (scriitori, creatori de filme etc.).

Realitățile din prezent impun luarea unor măsuri care să ducă la îmbunătățirea și îmbogățirea activităților. Sînt necesare, în primul rînd, reorganizarea echipelor artistice și acordarea unei atenții sporite în vederea obținerii unor rezultate apropiate de cele ale formației de estradă. Totodată, programul săptămînal al căminului cultural trebuie astfel întocmit încît să asigure o mare varietate a activităților și să satisfacă nevoile spirituale ale unci mase cît mai mari. O împlerire ingenioasă a diverselor forme de activitate poate duce la o participare mai largă, fapt confirmat de o inițiativă laudabilă a căminului. De curînd s-a organizat o originală „paradă a modei”, însoțită de o ilustrație muzicală adecvată. Sala a fost arhiplină, manifestarea dovedindu-se un bun prilej de educație estetică a tineretului. Pe linia aceasta, căminul cultural ar putea lua și alte inițiative, care să contribuie la educația gustului celor tineri, orientîndu-se spre acele probleme considerate majore, utile și interesante.

GEORGE ROTARU

Notă de lectură

V. EFTIMIU — DIN VREMURI VOIEVODALE

Trecutul istoric al patriei noastre, consemnat în cronici, acte sau păstrat în legende a constituit pentru maestrul Victor Eftimiu, ca și pentru mulți alți scriitori ai noștri, clasic și contemporan, un prilej de meditație și nesecat izvor de inspirație. De-a lungul anilor, scriitorul, pornind de la fapte atestate întocmai de documente sau transmise prin legende și tradiții, a scris numeroase povestiri, reinviind, cu remarcabilă artă oameni și fapte pline de vitejie și tîlc din trecutul zburciat al pămîntului și poporului român. Adresîndu-se deopotrivă celor mai mici cititori ca și celor vîrstnici, povestirile sînt pătrunse de un puternic suflu de eroism și patriotism.

În prezentul volum sînt reunite 11 povestiri apărute într-un mare interval de timp, povestiri care reîduc în fața noastră întîmplări și chipuri din diferite epoci ale istoriei. Titluri ca: „Gheorghe Doja”, „Cătoră lui Negru Vodă”, „Mihai Viteazu și zarafii”, „Răscoala lui Tudor”, „Grigore Ghica și comediantii”, „Dreptatea lui Ion Vodă” etc. indică cu precizie epoca respectivă și eroii.

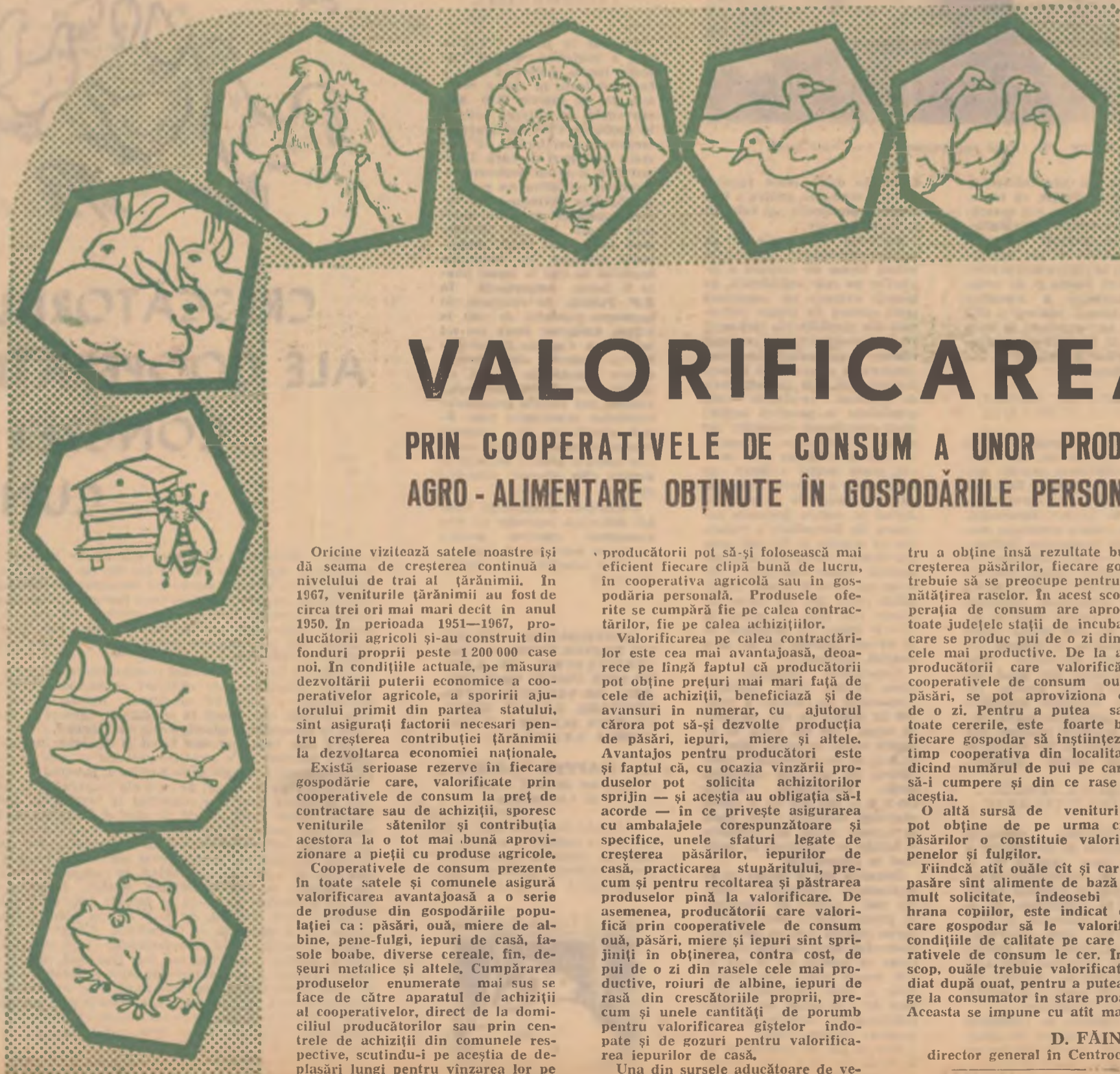
Scrise într-un stil simplu, accesibil, pătrunse de un înalt spirit de dragoste față de trecutul eroic al neamului românesc, povestirile maestrului Victor Eftimiu constituie nu numai o lectură plăcută, ci și una plină de nobilitate și adîncă semnificație și învățăminte.

ION TĂTARU

Doriți să realizați venituri importante?

Valorificați prin cooperativele de consum produsele realizate în gospodărie

supliment publicitate „ALBINA”

VALORIFICAREA PRIN COOPERATIVELE DE CONSUM A UNOR PRODUSE AGRO - ALIMENTARE OBTINUTE ÎN GOSPODĂRIILE PERSONALE

Oricine vizitează satele noastre își dă seama de creșterea continuă a nivelului de trai al țărănimii. În 1967, veniturile țărănimii au fost de circa trei ori mai mari decât în anul 1950. În perioada 1951—1967, producătorii agricoli și-au construit din fonduri proprii peste 1 200 000 case noi. În condițiile actuale, pe măsura dezvoltării puterii economice a cooperativei agricole, a sporirii ajutorului primit din partea statului, sint asigurați factorii necesari pentru creșterea contribuției țărănimii la dezvoltarea economiei naționale.

Există serioase rezerve în fiecare gospodărie care, valorificate prin cooperativele de consum la preț de contractare sau de achiziții, sporesc veniturile sătenilor și contribuția acestora la o tot mai bună aprovizionare a pieții cu produse agricole.

Cooperativele de consum prezente în toate satele și comunele asigură valorificarea avantajoasă a o serie de produse din gospodăriile populației ca: păsări, ouă, miere de albine, pene-fulgi, iepuri de casă, fasole boabe, diverse cereale, fin, deșeuri metalice și altele. Cumpărarea produselor enumerate mai sus se face de către aparatul de achiziții al cooperativei, direct de la domiciliul producătorilor sau prin centrele de achiziții din comunele respective, scutindu-i pe aceștia de deplasări lungi pentru vânzarea lor pe piața țărănească. În felul acesta,

producătorii pot să-și folosească mai eficient fiecare clipă bună de lucru, în cooperativa agricolă sau în gospodăria personală. Produsele oferite se cumpără fie pe calea contractărilor, fie pe calea achizițiilor.

Valorificarea pe calea contractărilor este cea mai avantajoasă, deoarece pe lângă faptul că producătorii pot obține prețuri mai mari față de cele de achiziții, beneficiază și de avansuri în numerar, cu ajutorul cărora pot să-și dezvolte producția de păsări, iepuri, miere și altele. Avantajos pentru producători este și faptul că, cu ocazia vânzării produselor pot solicita achizițiilor sprijin — și aceștia au obligația să-l acorde — în ce privește asigurarea cu ambalajele corespunzătoare și specifice, unele sfaturi legate de creșterea păsărilor, iepurilor de casă, practicarea stupăritului, precum și pentru recoltarea și păstrarea produselor până la valorificare. De asemenea, producătorii care valorifică prin cooperativele de consum ouă, păsări, miere și iepuri sint sprijiniți în obținerea, contra cost, de pui de o zi din rasele cele mai productive, roiuri de albine, iepuri de rasă din crescătoriile proprii, precum și unele cantități de porumb pentru valorificarea găștelor îndopate și de gozuri pentru valorificarea iepurilor de casă.

Una din sursele aducătoare de venituri este creșterea păsărilor. Pen-

tru a obține însă rezultate bune în creșterea păsărilor, fiecare gospodărie trebuie să se preocupe pentru îmbunătățirea raselor. În acest scop, cooperativa de consum are aproape în toate județele stații de incubație, în care se produc pui de o zi din rasele cele mai productive. De la acestea, producătorii care valorifică prin cooperativele de consum ouă sau păsări, se pot aproviziona cu pui de o zi. Pentru a putea satisface toate cererile, este foarte bine ca fiecare gospodărie să înștiințeze din timp cooperativa din localitate, indicând numărul de pui pe care vrea să-i cumpere și din ce rase să fie aceștia.

O altă sursă de venituri ce se pot obține de pe urma creșterii păsărilor o constituie valorificarea penelor și fulgilor.

Fiindcă atât ouăle cât și carnea de pasăre sint alimente de bază foarte mult solicitate, îndeosebi pentru hrana copiilor, este indicat ca fiecare gospodărie să le valorifice în condițiile de calitate pe care cooperativele de consum le cer. În acest scop, ouăle trebuie valorificate imediat după ouat, pentru a putea ajunge la consumator în stare proaspătă. Aceasta se impune cu atât mai mult

D. FĂINIȘI
director general în Centrocoup

(Continuare în pag. 2-3)

CUNICULICULTURA

o ramură a zootehniei care merită să i se acorde mai multă atenție

O dată cu punerea bazelor de organizare a achizițiilor de iepuri de casă în anul 1960 de către cooperativa de consum Centrocoop, în țara noastră a început o nouă orientare în dezvoltarea cuniculiculturii*).

Dacă în trecut iepurile de casă a fost crescut în diverse gospodării pentru pasiunea amatorilor, pentru jocul copiilor sau pentru blănițele sau părul valoros, o dată cu deschiderea posibilităților de export al cărnii congelate de iepure de casă, a început o nouă etapă în dezvoltarea acestei îndeletniciri.

Prin apariția H.C.M. nr. 511/1963 și cu transpunerea ei în viață, s-a deschis posibilitatea unităților cooperative de consum ca să contracteze iepuri de casă, pentru tăiere în

1—2 capete tineret este de 1 m.c. Crescătorul poate construi singur aceste adăposturi, în funcție de spațiul disponibil din gospodărie, cit și de materialele ce-i stau la dispoziție.

În ce privește hrana, iepurile este în primul rând un animal puțin pretențios, care valorifică eficient resturile menajere și ierburile din gospodărie (din grădină). Pentru a realiza însă animale sănătoase, robuste, care se dezvoltă rapid, circa 40—60 gr de furaje concentrate (orz, ovăz, porumb) zilnic pe cap de iepure, cit și 120—200 gr de fin, sau 500—600 gr furaje verzi în timpul verii sunt indispensabile. Și în ce privește hrana, există foarte multe metode de furajere, de la deșeurile menajere, pină la furaje granulate

gelată sau pentru cercetări științifice. Majoritatea gospodăriilor producătoare de iepuri de casă sint și mari consumatoare de carne de iepure. O imagine aproximativă despre mărimea consumului familial se poate desprinde din corelația pieilor de iepure de casă achiziționate de D.C.A. față de cele predate acesteia de către abatorul de export al Centrocoop. Din aceste date se desprinde că în perioada 1961—1967 consumul familial a fost de circa 7 ori mai mare decit valorificarea iepurilor de casă pentru export.

Pe lista produselor agro-alimentare destinate exportului, carnea fără grăsime, conținând un procent ridicat de 20 la sută albumină, reprezintă un produs mult solicitat la export. Ca urmare a rezultatelor obținute pe linia dezvoltării cuniculiculturii în țara noastră, exportul de carne de iepure congelată în anul 1967 a crescut cu circa 5,3 ori față de anul 1963.

Datorită prezentării produsului la nivelul pretențiilor beneficiarilor externi, produsul românesc de carne congelată de iepure de casă este apreciat și solicitat.

TINERETUL DE LA SATE POATE CONTRIBUI EFICIENT LA DEZVOLTAREA CUNICULICULTURII

Cu ani în urmă U.T.C. a luat o inițiativă demnă de toată lauda, inițiativă ce a fost publicată în ziarul Știința din 12 martie 1959. Aici era vorba de o largă acțiune în rindurile tineretului pentru creșterea unui număr cit mai mare de iepuri de casă. În anul 1959, neavind desfacerea asigurată, inițiativa nu s-a putut finaliza. Avindu-se în vedere numărul mare de tineri care învață azi în diverse școli în mediul rural, contribuția acestora în formarea fondului de stat la iepuri poate fi foarte importantă. În R.P. Polonă, de exemplu, în formarea fondului de stat la iepuri, tineretul joacă un rol important. Cadrele de învățători și profesori din învățământul general de 10 ani, cit și din licee, din școlile profesionale, pot insufla tineretului asemenea preocupări care, fiind aducătoare de venituri, creează fonduri pentru material sportiv, pentru excursii și pentru alte scopuri educative sportive.

Desfacerea produsului fiind azi asigurată, consider că este momentul oportun pentru creșterea iepurilor de casă și de către colectivele de tineret din școli.

★
CONTRIBUIND EFECTIV LA DEZVOLTAREA CUNICULICULTURII, TE AJUȚI PE TINE ÎNSUȚI PRIN CREȘTEREA DE VENITURI SUPPLEMENTARE. FĂCÎND SERVICII PRIN ACEASTA ȘI ECONOMIEI NAȚIONALE.

Dr. KAPPEL FRANCIS
director general adjunct în Centrocoop

*) Cuniculicultura este acea ramură a zootehniei care se ocupă de creșterea iepurilor de casă: expresia provine din limba latină cuniculus- iepure.

Iepure de casă neozelandez — rasă pură.

toată țara, cu cooperativele agricole de producție, cu membrii acestora și cu alți crescători cu gospodării individuale, oferindu-le prețuri s' m' u' a' torii (12—13,50 lei per kg) diferențiate la contractări și achiziții, ținind seama și de sezonul de preluare a iepurilor destinați tăierii, precum și alte avantaje ca: avansuri în bani pină la 45 la sută din valoarea iepurilor livrați, cit și furaje s' m' u' l' e.

IEPURELE, UN ANIMAL PRECOCE ȘI PROLIFIC

În medie o iepuroaică față de 3—4 ori pe an, cite 4—8 pui. Prolificitatea practic obținută din cel puțin 3 fătări pe an (pui întârcași) o apreciem la 15 pui de fiecare iepuroaică. Avind în vedere greutatea medie a unei iepuroaice fătătoare de 3 1/2—4 kg, greutatea celor 15 produși realizați într-un an poate fi de cel puțin 40 kg. Deci o iepuroaică fătătoare produce în cursul unui an de circa 10 ori mai multă carne decit greutatea sa proprie. La o exploatare extensivă, produșii proveniți din două fătări pot fi livrați pentru reproducție, cercetări științifice sau ca producție marfă, urmînd ca producții realizați din ultima fătare să fie livrați în primăvara anului următor.

INVESTIȚII REDUSE, RENTABILITATE MARE

Cuniculicultura cunoaște multe metode de întreținere a iepurilor care variază de la sistemul de întreținere în libertate, pină la sistemul de întreținere în captivitate, de la adăposturi construite în gospodărie de către crescător, pină la adăposturi din placaj, din metal. Sistemul este ales de producător în funcție de condițiile de teren și de posibilitățile sale financiare.

După formula de suprafață dată de specialistul în cuniculicultură Lane-Petter, un iepure de 3 kg poate fi întreținut într-un adăpost de 50 x 50 cm, iar spațiul vital pentru

fabricate după toate regulile științei moderne, pentru a li se asigura protejemele și calorile zilnice necesare.

Cu toate că în unele țări cu o cuniculicultură dezvoltată există ferme de creștere a iepurilor pe cale industrială, pe piețele externe se apreciază mult carnea de iepure provenită din gospodăriile țărănești. În ce privește ciștigul ce poate obține o gospodărie în urma creșterii și valorificării iepurilor de casă prin cooperativele de consum, veniturile sale prealabile se prezintă astfel: dacă crescătorul respectiv are numai 5 iepuroaice adăpostite în cuști individuale și un mascul, poate obține 4 fătări pe an cu cite 5 iepurași crescuți, adică în total 100 de produși. Avind în vedere perioada necesară de dezvoltare a iepurilor, ca aceștia să fie apti pentru tăiere, crescătorul mai sus amintit poate contracta într-un an circa 60 iepuri tineri, adică circa 200 kg carne de iepure viu, ceea ce revine la 12—14 iepuri ce urmează să se livreze într-un an de la o singură iepuroaică.

Crescătorul respectiv, în urma livrării către unitățile cooperative de consum a celor 200 kg iepure în viu, încasează circa 2.500 lei. Față de această sumă încasată chiar în primul an de exploatare, crescătorul nu are alte cheltuieli decit procurarea mătci (50 x 6 = 300 lei) cit și unele cheltuieli mărunte (cuie, plasă de sirmă) restul de lemnărie și furaje se consideră ca existînd în gospodărie.

Începînd din al doilea an de exploatare, veniturile cresc. Nu mai e nevoie de intervenții pentru mătca decit schimbarea aceluia care nu dau randamentul dorit, ba din contră, chiar în primul an se pot livra iepuri mătca din crescătorie și altor gospodării dornice de a se ocupa de această îndeletnicire aducătoare de venituri suplimentare.

Dar să nu ne închinuim că iepurile de casă este crescut numai pentru a fi livrat la export sub formă de carne con-

Condițiile deosebit de favorabile din țara noastră (climă moderată, riuri, ape etc.) permit o dezvoltare intensă a creșterii păsărilor de curte.

În cadrul dezvoltării agriculturii socialiste, creșterea păsărilor de curte și a producției avicole în general ocupă un loc important. Alături de producția animală din care face parte, creșterea păsărilor de curte (găini, rațe, giște, curci) constituie un mijloc puternic, cu ajutorul căruia se pot asigura importante cantități de produse alimentare (ouă și carne) cu o mare valoare nutritivă. Spre deosebire de animale, păsările de curte se caracterizează printr-o mare precocitate: ele își termină dezvoltarea corporală în cursul unui an și pot intra în producția de ouă sau se pot sacrifica la o vîrstă timpurie. În același timp, păsările valorifică foarte bine toate resturile și subprodusele agricole — gozurile de cereale rămase pe miriști, unele semințe de buruieni — scăzînd cheltuielile de întreținere și deci prețul de cost al produselor ce se obțin.

CUM SE POT OBȚINE CANTITĂȚI SPORITE DE OUĂ ȘI CARNE DE PASĂRE

Cele mai bune rase producătoare de ouă și carne sint: rasa LEGHORN (culoarea albă) care produce între 180—220 buc. ouă anual

CRESCĂTORIILE DE ALE COOPERATIEI DE CONCRET ÎN CUNICUL

Dintre animalele mici care pot aduce venituri mari în gospodărie, iepurii de casă se pot inseria în primele rinduri. Înezestrați cu o mare putere de înmulțire (prolificitate) și de dezvoltare corporală într-un timp foarte scurt (precocitate), ei folosesc economic furajele și reprezintă un izvor nesecat de produse valoroase: carne, blănițe, piei, păr, îngrășăminte agricole etc. iar, datorită drăgălășeniei lor, sint crescuți cu plăcere de către tineri și vîrstnici.

Creșterea iepurilor de casă (cuniculicultura) este o ocupație plăcută, aducătoare de ciștiguri și bucurii atunci cînd se îndeplinesc și anumite condițiuni: iepurii să fie sănătoși, bine hrăniți, întreținuți în condițiuni igienice și să aparțină rasei cu însușirile productive cele mai căutate.

Care este rasa cea mai bună și de unde se pot procura iepurii necesari? Ce îngrijire reclamă și cum se pot valorifica produsele realizate peste necesarul familial?

Crescătorii de iepuri de casă ale cooperativei de consum au fost înființate pentru a contribui la rezolvarea acestei probleme. Există peste o sută de rase și varietăți de iepuri de casă care provin toate dintr-un strămoș comun: iepurile de vîzuină sălbatic (Oryctolagus cuniculus). Prin domesticire și prin străduințele perseverente ale crescătorilor, s-au obținut rase de iepuri de casă uriași, în comparație cu strămoșul lor sălbatic, ca Marele Belgian, Berbec, Albul de Termond etc. cu o greutate de 5—12 kg față de 2 kg a strămoșului lor sălbatic; rase mijlocii, de 3—5 kg, cu blăniță frumoasă și carne foarte gustoasă, ca Chinchilla, Albastru Vienez, Argintiu Francez, Albul Neozelandez; rase cu producție de păr de calitate concurînd cea mai fină lînă, cum e rasa Angora; precum și alte numeroase rase și varietăți. Dintre toate, rasa preferată și cea mai bună este aceea care asigură producții mari, cu desfacerea asigurată și cu prețul de cost cel mai redus pe unitatea de produs. Iepurile de casă Alb Neozelandez răspunde cel mai bine astăzi acestor cerințe, fiind mult solicitată.

În decursul ultimilor ani, crescătorii Centrocoop au produs și difuzat în toate regiunile țării, mii de iepuri de prăsilă din rasele Marele Belgian, Chinchilla, Argintiu etc. iar

Cre

cu o greutate de Păsările din această rasă au o greutate corporală de 1,8 kg

Găinile din această rasă au o greutate medie de circa 60 grame. Găinile mixte pentru carne și ouă, în condiții bune de creștere, duc anual în medie de circa 60 grame de carne și 3,5—4 kg de ouă. Această rasă se caracterizează prin o foarte bună gustositate și iarnă.

O altă rasă de carne și ouă albă, iar la găina carei greutate corporală este de circa 4 kg, producție de ouă a mediu de 160 tate medie de 60

În ultimii ani, a început să aibă o greutate medie de 3,5—4 kg. Găina produce de ouă a mediu de 160 bucăți în medie

De menționat și condiții de creștere din rasa de carne și ouă mu

Mierea păsărilor de curte

SURSĂ DE VENITURI ÎNSEMNATE ÎN GOSPODĂRIA ȚĂRĂNEASCĂ

carne fiecare ou.
o greutate cor-
2,5 kg. cocoșul.
-ISLAND (culoa-
cote ca păsări
Această rasă de
întreținere, pro-
0 ouă în greutate
De reținut că a-
mult mai mare
adică 2,5—3 kg.
Păsările din a-
carnea lor este
să și în lunile de

producție mare
USSEX (culoarea
pene negre). a
nge la 3—3,2 kg.
oș și dau o pro-
nual, cu o greu-
bucata.

re tot mai mare
rasa CORNISC
tă caractere de
osebi la carne
g. cocoșul). Pro-
este de 100—115

celeași cheltuieli
întreținere, pă-
o producție de
ită decît cele din

rasele mai șus amintite. Găina din rasa co-
mună are o greutate corporală între 1,2—1,5
kg. și produce 60—80 ouă pe an, cu o greu-
tate de 45—50 grame oul, iar cocoșul atinge
în greutate circa 2 kg. De aici se desprinde
și necesitatea creșterii și dezvoltării păsări-
lor de rasă cu o mare productivitate de
carne și ouă. Un producător care deține
50 găini ouătoare de rase selecționate, spre
exemplu, obține într-un an 9 000 ouă și
125 kg. carne, în timp ce de la același număr
de găini din rasa comună, se obțin numai
4 000 ouă și numai 80 kg. carne. Ce repre-
zintă aceasta în bani este lesne de înțeles.

Pentru păstrarea calității ouălor trebuie să
se țină seama de:

— curățirea zilnică a cuibarelor și schim-
barea paielor murdare;

— stringerea cu miinile curate a ouălor
din cuibare, cel puțin de două ori pe zi;

— ținerea ouălor în încăperi uscate și ră-
coroase;

— transportarea ouălor în coșuri, pe
fundul cărora se pun paie uscate și curate;

— valorificarea zilnică a ouălor prin coo-
perativa de consum, precum și prin achizi-
ționarea care cumpără ouă și la domiciliu.

În vederea asigurării unei producții mari
de ouă și carne fără întrerupere în tot cursul
anului, este necesar să se acorde păsărilor o
atenție deosebită. În acest scop, adăpostul
păsărilor trebuie să fie călduros iarna și
răcoros vara, bine acrisit, curat și luminos.
La această îngrijire se adaugă și o hrănire
completă din care să nu lipsească furajele
concentrate și masa verde. Deci, un factor
hotărâtor în creșterea păsărilor de rasă
de mare productivitate de carne și ouă
este și acela al unei îngrijiri corespunzătoare

la care nu trebuie să lipsească asigura-
rea asistenței sanitar-veterinara pentru pre-
venirea îmbolnăvirii efectivilor de păsări.

Începînd cu anul 1968, ținîndu-se seama de
costurile mai ridicate pe care le au producă-
torii cu întreținerea păsărilor ouătoare în
perioada toamnă-iarnă, prețurile de cum-
părare a ouălor au fost simțitor îmbunătățite.
Astfel, în această perioadă prețurile de cum-
părare a ouălor pot merge pînă la
1,20 lei/bucată pentru ouă mari și 1,10 lei/bu-
cată pentru ouă mici, față de prețurile pla-
fon practicate în trecut pe întreg anul de
0,65 lei/bucată pentru ouă mici și 0,75 lei/bu-
cată pentru ouă mari.

Îmbunătățirea prețurilor de cumpărare a
ouălor în perioada de toamnă-iarnă, care
marchează o creștere de pînă la 63 la sută
față de prețurile practicate în trecut, va
constitui un mare stimulent pentru produ-
cători, care începînd chiar din acest an, pot
reține efective mai mari de păsări ouătoare,
avînd garanția obținerii unor prețuri stimu-
lative.

În condițiile creșterii neconținute a pro-
ductivității avicole, cooperativa de consum
este chemată să contribuie la sporirea volu-
mului achizițiilor de ouă și păsări, la îmbu-
nătățirea neconținută a calității produselor
achiziționate. La îmbunătățirea neconținută a
calității produselor achiziționate, la satisfac-
erea în mai bune condiții a nevoilor con-
sumului intern, cit și a cererilor pentru exp-
ort.

D. BOGDĂNESCU
director general adjunct
în Centrocoop

URI DE CASĂ NSUM. SPRIJIN OLTAREA TURII

au fost populate cu iepuri importați din Dane-
a Albul Neozelandez, patru crescători amplasate
e Argeș (Pitești), Covasna (Turia), Iași (Iași) și
iu). Procesul de aclimatizare a acestor iepuri de
esfășoară în mod satisfăcător și deja a început
rimiei producției de iepurași Neozelandezi Albi
r din țară.

1964, crescătorii Centrocoop dețineau peste trei
nuri de casă de reproducere iar efectul difuzării
în toate județele țării a dus la creșterea efective-
rui de casă în mod impresionant, contribuind la
acestul sector și în județe fără tradiție, acestea
reușind să participe, în ultimii ani, cu 41 la sută
valizărilor cunicule pe țară.

acestei acțiuni s-a reflectat și în cantitatea cărnii
de casă valorificată la export, cantitate care a fost,
66, cu 693 la sută mai mare față de realizările din

u importul primului lot de iepuri de casă Neozee-
di, din Danemarca, la începutul acestui an, crescă-
trocoop se străduiesc să aducă creșterea iepurilor
cel mai înalt nivel, inițiind creșterea lor în stare
u aplicarea tehnologiei înaintate. Importați din
controlate de stat, cu documente de origine și
ntru trei generații de strămoși valoroși, acești
casă importați și produșii care-i vom obține, re-
material de prăsilă curat, care se pretează atît
rasă pură cît și pentru metisare în scop amelio-
n scop industrial cu rasele din țară care au fost
lmatizate.

eama de valoarea genetică pe care o reprezintă,
de prăsilă care se obține trebuie să ajungă în pri-
a crescătorii pasionați cei mai conștienși, care să
lițiile de întreținere favorabile evidențierii calită-
emplare.

și greutate mijlocie (4,5—5,5 kg.) iepurele de casă
er Alb este prototipul rasei pentru producția de
corpu lung de 47—50 cm., armonios, rotund, cu

oratura bine îmbrăcată cu carne, cu pieptul dezvoltat și crupa
largă, cu trenul posterior mai dezvoltat decît cel anterior.
Are capul potrivit de mare și rotund iar gîtul scurt, cu cra-
vată mică la iepurașică, urechile de mărime mijlocie (13 cm.),
au vârful rotunjit și sînt purtate în sus în formă de V. Labele
sînt puternice, cu unghii depigmentate sau de culoarea cărnii.
Blănița este valoroasă, de culoare albă curat, eu luciu plăcut,
cu părul des, fin și bine fixat în piele, care își revine imediat
la poziția normală dacă s-a dat cu mîna în răs_păr prin blană.

O calitate deosebită a acestei rase este precocitatea, în con-
dițiuni bune de furajare și îngrijite putîndu-se obține tineret
de 2,1—2,5 kg la vîrsta de 2 luni și de 3,3—3,7 kg la etatea
de 3 luni.

Este o rasă prolifică, cu 6—12 pui la o fătare, pe care ie-
purașica mamă îi îngrijește și-i crește cu afecțiune.

Iepurii acestei rase folosesc bine furajele, tineretul puțînd
realiza un kg. carne (creștere în greutate vie) din 3 kg furaje
concentrate, iar la tăiere dau un randament foarte bun de
carne.

Crescătorii de iepuri de casă ale cooperativei de consum
au reprezentat și constituie un sprijin concret în dezvoltarea
cuniculturii nu numai ca sursă de aprovizionare cu ma-
terial de prăsilă valoros ci și ca un colaborator permanent al
tuturor crescătorilor de iepuri de casă din țară în soluțio-
narea problemelor legate de sectorul cunicul.

Dr. GEORGEONE ALEXANDRU
ing. principal — Centrocoop

- VALORIFICAREA
- PRIN COOPERATIVELE
- DE CONSUM
- A UNOR PRODUSE
- AGRO-ALIMENTARE
- OBȚINUTE
- ÎN GOSPODĂRIILE
- PERSONALE

(Urmare din pag. 1)

vara, cînd produsul se depreciază
foarte ușor. De asemenea, este in-
dicat ca ouăle să fie curate (fără a
se obține aceasta prin spălare) pen-
tru a putea avea un aspect comercial
corespunzător. Păsările să fie bine
hrănite și să aibă corpul bine dezvoltat,
condiții care înlesnesc producă-
torilor obținerea unui pret mai bun
la vînzare.

Un alt produs pe care cooperati-
vele de consum îl cumpără este
mierea de albine. Datorită sprijinu-
lui acordat de stat, stupăritul a luat
o mare dezvoltare în țara noastră. A
crescut în mod simțitor producția de
miere, o dată cu aceasta și cointere-
sarea apicultorilor de a valorifica
producția marfă prin cooperativele
de consum pe calea contractărilor și
achizițiilor. Stupăritul este o indelet-
nicire plăcută și bănoasă și se poate
practica în toate județele țării cu
rezultate bune. Pentru aceasta, api-
cultorii au datoria să aplice reguli-
le de zootehnie indicate în cărțile de
specialitate, să practice stupăritul
pastoral, care duce la realizarea
unor culesuri de floră variată și la
creșterea producției de miere. Coo-
perativele de consum îi sprijină în
obținerea de baze melifere și le asi-
gură transportarea stupilor, costul
transportului plătindu-se după re-
coltatul mierii în proporție de cel
puțin 50 la sută în produse apicole,
iar restul în numerar. Pentru folo-
sirea bazelor melifere, apicultorii nu
plătesc nici un fel de taxă. Stuparii
pot realiza venituri superioare cu
condiția ca extracțiile să se facă
după fiecare cules, pentru a se ob-
ține miere monofloră care are un
preț mai bun.

Creșterea iepurilor de casă și va-
lorificarea lor prin cooperativele de
consum constituie un alt mijloc de
sporire a veniturilor gospodăriei
personale. Carnele de iepure de casă
produsă în crescătoriile individuale
ale membrilor cooperatori este mult
solicitată — datorită faptului că ea
întrunește multiple calități nutriti-
ve. Și în creșterea iepurilor de casă
este bine să se pună un accent deo-
sebit pe obținerea de rase superioa-
re de mare productivitate. În acest
scop, crescătorii pot procura iepuri
matcă fie cumpărînd iepurași de la
crescătorii cooperativele de con-
sum, fie de la alți crescători, prin
schimburile de iepuri organizate de
cooperative.

Pe lângă achiziționarea produselor
mai sus arătate, cooperativele de
consum cumpără și unele produse cu
specific D.C.A. cum ar fi: lînă de
oate, piei de animale (bovine, ovine,
caprine etc.), gogoși de mătase, de-
șeuri textile (lînă, bumbac, in, cine-
pă, mătase), deșeuri de hîrtie, păr
de animale etc. Toate aceste pro-
duse se găsesc din abundență în
fiecare gospodărie. Pentru valorifi-
carea lor — ca sursă suplimentară
de venituri — deținătorii de astfel
de produse se pot adresa achizi-
tîlor cooperativei de consum.

În afara produselor ce se pot ob-
ține în gospodăriile personale ale
membrilor C.A.P., există încă multe
alte resurse naturale în țara noas-
tră ca: broaște, melci etc., care
pot aduce venituri bănești însem-
nate. În fiecare județ există bălți
și piscine, unde se poate practica și
pescuitul de broaște. Este și aceasta
o indeletnicire plăcută, ușoară și
mai ales rentabilă. Cei care nu cu-
nosc încă meșteșugul culegerii mel-
cilor sau al pescuirii broaștelor, să
se adreseze cooperativei din locali-
tate care poate și are obligația să-i
sprijine.

Indeletnicirile mai sus arătate și
valorificarea producției marfă reali-
zată, sînt cu atît mai avantajoase și
rentabile cu cit ele pot fi lesne pra-
cticate de bătrîni și chiar de copii,
care își desfășoară activitatea mai
mult în jurul casei.

CIND CEI DIN CONSILIU SE CEARTA

Mai întâi citeva elemente de decor: clădirea sediului C.A.P. din Țintea; în față două uși. Pe cea din stînga pătrunzi în biroul inginerului agronom, prin dreapta în al președintelui. Treptele de la cele două intrări sînt date proaspăt cu păcură. Deasupra sînt firmele care amintesc de calitățile celor doi. Înăuntru, încăperile comunică printr-o ușă. Sau ar trebui să comunice, dar ușa e încuiată.

— De ce v-ați baricadat?
— (Președintele Florea Iancu): Nu-mi dă bună ziua și i-am încuiat ușa.

— (Inginerul Gh. Dumitrașcu): Să-mi dea dînsul întii, că eu sînt intelectual.

La nivelul unor astfel de răspunsuri s-au situat indeobște reacțiile, și așa zice, și mentalitatea principalilor membri ai consiliului de conducere: președintele și inginerul. Facem dintru început o precizare: nu antipatia reciprocă a celor doi ne solicită spațiul din articolul de față, ci felul în care, într-o astfel de atmosferă, au fost posibile o serie de abateri de la normele elementare de respect al muncii și relațiilor de muncă, de cinste și corectitudine și cu un cuvînt mai mare — încălcări fățișe ale democrației cooperatiste.

Cineva reflecta: „Două pietre tari nu macină”. Dar explicația mi se pare doar în parte potrivită. Doi oameni roși deopotrivă de ambiții se

mare răspundere. Consider edificator dialogul avut cu președintele și-l redau aici.

— Meseria dumitale de bază este agricultura?

— Nu, sudura autogenă.

— Atunci cum de ai fost numit președinte?

— Am fost trimis aici de organele raionale. Au venit cu mine doi delegați de la raion, Nica Nicolae și Ana Stoica și m-au instalat.

— Cum, așa, peste capul adunării generale?

— Întii am fost cooptat în consiliu. Apoi în adunarea generală lucrurile au mers repede. „Repede”, adică oamenii puși în fața unei situații definitive o aprobă, neavînd încotro. Siluirea democrației cooperatiste a început așadar, la Țintea, încă de la numirea președintelui. Ea a fost prima verigă din lanțul de slăbiciuni care au urmat. Nespecializat, fără noțiunile necesare pentru organizarea producției agricole, noul președinte a căutat să se facă util, punindu-se pe treabă... cu aparatul de sudură. El e cel care a montat instalația de adăpători automate la grajduri. Unde se ivește cite o nevoie își aduce sculele de sudor. (Numai sudura membrilor consiliului n-a știut s-o facă). Pentru funcția complexă de președinte stăpînea extrem de puțin. S-ar fi putut completa cu inginerul. Dar s-a lovit

Faptele au fost văzute și comentate.

Președintele care are 400 de zile-muncă anual a fost pontat cu 460. A tăcut și a primit.

— Cum e cu pontajul? E corect? Ce zici?

— Nu-i corect.

— Și în cazul acesta?

— M-am trezit așa, cu zilele-muncă (!?)

Nu știa. Dar cineva a avut interesul să-i cumpere conștiința și a izbutit s-o facă în schimbul a 60 de zile de muncă. Fiindcă la adăpostul acestui tîrg necurat s-au mai autoretribuit ilegal Maria Georgescu, brigadieră, Elena Ștefan, Pantazie Ștefănică, Ilie Marin, șofer (as al transporturilor clandestine), și Vasile Pradescu, fost șef contabil. La capitolul acesta este de adăugat un amănunt care vorbește despre prestigiul și seriozitatea cu care au lucrat fostele organe raionale. Reproduc vorbele președintelui:

— M-am dus la uniune să le spun că cele 400 de zile-muncă nu-mi sînt de ajuns. Mi s-a aprobat înființarea unui post de mecanic cu 400 de lei pe lună. Mecanic nu aveam, dar banii îi incasam eu.

Generoși tovarășii de la fosta uniune. Dar pe banii cui? Am fi curioși să știm dacă la stabilirea exactă a răspunderilor pentru tot ce s-a întimplat la C.A.P. Țintea nu vor fi amintiți și cei care, însărcinați să îndrume și să vegheze asupra legalității, au dat soluții cu o totală lipsă de discernămint și seriozitate.

★

Acționînd fiecare izolat, nesupunînd hotărîrile luate de consiliul de conducere, președintele și inginerul s-au sfîdit timp îndelungat pentru numirea unui brigadier. Fiecare anula pe rînd hotărîrea celuilalt. Așa încît una din brigăzi a stat cinci luni fără brigadier. Lipită de un coordonator, brigada lucra la întimplare. O suprafață de 100 hectare de porumb a rămas neprășită. S-au pierdut din această cauză anul trecut, după un calcul destul de exact, 150 000 kg. de porumb. Anul acesta brigada I Liliștii a întîrziat prășitul. După chiar relatarea președintelui reiese că brigadiera Maria Georgescu a refuzat ajutorul brigăzii a doua... „în plus, creîndu-se și o învrăjpire între brigăzi.” Bănuiesc că nici nu se gîndea în clipa aceea că este unul din autorii morali ai unei atari situații.

Impulsivitatea inginerului Dumitrașcu manifestată în cîmp față de oameni a provocat fluctuația cadrelor de tehnicieni. Cei mai mulți nu i-au suportat aroganța și au plecat la alte unități, faptul dezorganizînd procesul de producție. Cu președintele ajunsesse să vorbească în ultima vreme prin bilețele, deși au birourile vecine. Dacă cineva ne-ar fi povestit toate acestea, l-am fi bănuit de exagerare. Dar am constatat la fața locului cit de trist și de autentic este totul.

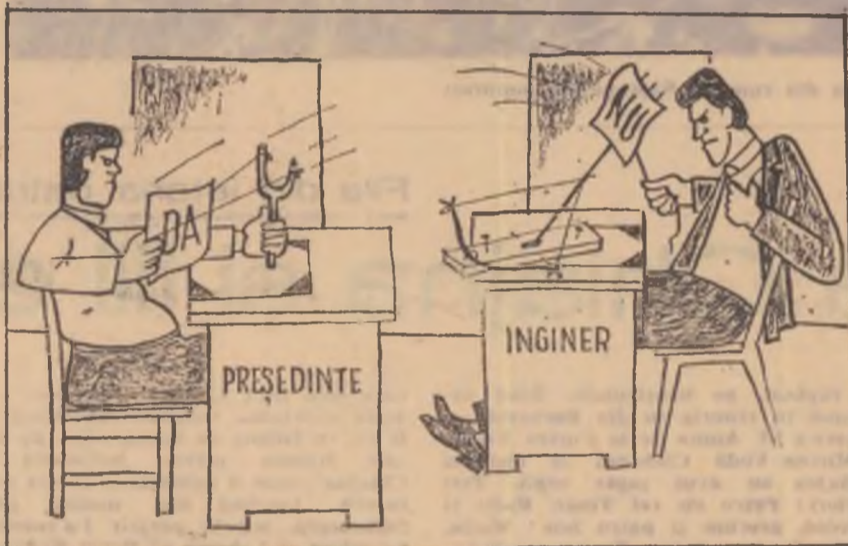
În adunarea generală din 18 iulie, președintele a fost desărcinat din funcție. Inginerul urmează să fie mutat la altă unitate. Cauza? O foarte precară autoritate morală. Adică atît cît i-a mai rămas după urita lui gilceavă cu președintele.

Despre oamenii aceștia în adunarea generală cineva a spus: „Se certau ca două chivute”. Ei ofereau de fiecare dată în ședințele de consiliu spectacole de pomină. Ei au uitat că funcția consiliului este de a servi interesele unității între două adunări generale și nu pe ale unui individ sau altul. Ei au ignorat rolul adunării generale. Timp de șapte luni nu s-a ținut decît una singură.

„Și și-au adus aminte amîndoi odată, în prada unei mari și tirzii mirări, că există un spirit sănătos colectiv, că există o forță morală de mare eficiență care barează calea necuviinței și că ele se manifestă cu putere în adunarea generală.

Așa s-a întimplat pe 18 iulie a.e.

V. TOSO

pot opri, se pot infrîna în clipa în care văd că interesul unității e afectat. Aici însă patimile au fost tot timpul slobode. O să întrebați: Ce au făcut cei 17 din consiliu?

— Ce-ai făcut mata, tov. Tudor Stoica, care ești și vicepreședinte?

— Nu m-am băgat.

— Dar președintele a comis greseli, abateri. L-ai criticat vreodată?

— Nu, nu l-am criticat. După mine-i băiat bun.

Stoica este în consiliu în categoria contemplativilor. Fiindcă mai e o categorie, a activilor. Ea s-a împărțit în două tabere. Una îl sprijină pe președinte, alta pe inginer. Lucrurile n-au rămas însă aici, fiindcă cei doi își recrutau adepții în cîmp, la ferme și taberele se măreau.

Dar n-au fost aici oameni cuminți? Au fost, dar n-au putut vorbi, fiindcă nu s-au ținut adunări generale. Rețîn dintr-o investigație făcută de Uniunea județeană C.A.P. Prahova: „...În ultima perioadă s-au primit din partea membrilor cooperatori din Țintea mai multe scrisori cu privire la modul defectuos de lucru al președintelui Florea Iancu și al inginerului Gh. Dumitrașcu.”

Îl întreb pe Dinu Marin, vicepreședinte al Uniunii județene:

— Scrisorile au fost semnate?

— Nu, sînt anonime, dar am cercetat și faptele s-au adevărit.

Oamenilor le-a fost așadar frică de urmări. În unitatea lor s-a instalat spiritul răfuiei și persecuției, al înăbușirii criticii și promotorii lui sînt cei doi din consiliu, încărcăți prin natura funcției cu cea mai

fiecare de orgoliul nesăbuit al celuilalt și de o anumită mărginire. Neînțelegerile se soldează cu consecințe materiale în producție. Cine negă interdependența dintre una și alta ascunde adevărul. În timpul ultimilor trei ani, valoarea zilei-muncă n-a trecut de 21 lei. Fondul de bază, raportat la 100 de hectare, era în 1967 de 110 000 lei.

Pămîntul la Țintea e rodnic, oamenii — agricultori experimentați. Ei au surse materiale și morale bune de valorificat. Dar bat pasul pe loc. Și cum ar putea fi altfel? Scoțîndu-se de sub controlul consiliului și al adunării generale, președintele a comis ilegalități. El a oferit dentistului Ion Burduja din comună două autocamioane de îngrășămint natural. (Am aflat că dentistul are grădină, dar n-am aflat încă ce legătură este între zarzavat și stomatologie). În același timp citim într-o senină dare de seamă a consiliului: „În lupta pentru combaterea efectelor secetei va trebui să irigăm și să fertilizăm grădina și alte culturi”. Dar tot aici 1 200 tone de gunoi de grajd putrezesc neduse la cîmp.

Lucrul a fost văzut și comentat.

Președintele a înlesnit unui prieten, proprietar a 60 de capre, să obțină în numele cooperativei agricole 3 tone de gozuri de la baza de recepție. El a îngăduit lui Gh. Șubea — socru și Toma Șubea — cumnat, să cosească din borceaagul cooperativei agricole. În timp ce unitatea care are îngrășătorie de taurăși, duce lipsa celor două furaje.

Calitatea furajelor este strîns legată de plantele din care provin, de stadiul de vegetație în care se face recoltarea, de modul pregătirii și depozitării lor. În perioada actuală se desfășoară din plin lucrările de strîngere a finurilor. O sursă importantă în pregătirea finurilor o constituie trifolienele cultivate, grupă în care se cuprind: lucerna, trifoiul, sparceta și ghizdeul. Aceste plante ocupă pe țară o suprafață de peste 700 000 hectare. Recoltîndu-le în faza de imbutonare la lucernă și de apariție a primelor flori la celelalte plante, se poate obține un fin de cea mai bună calitate: bogat în proteină și vitamine și cu conținut scăzut de celuloză. Prin grija cooperatoarelor și a mecanizatorilor, coasa întia la trifolienele din cooperativele agricole de producție s-a aplicat, în acest an, la timpul potrivit, pregătîndu-se un nutreț de bună calitate.

În prezent se desfășoară coasa a doua, cu excepția suprafețelor destinate producerii de sămînță. În județele Ialomița, Mehedinți, Prahova și Buzău, de fapt coasa a doua s-a și terminat. În alte județe însă, ca de pildă în Bistrița Năsăud, Sălaj, Sibiu, Satu Mare, Harghita, Cluj și Covasna, multe cooperative agricole au rămas mai în urmă cu recoltarea trifolienele, deși acestea sînt în fază avansată la vegetație, ceea ce va influența negativ calitatea.

Finețele naturale, prin suprafața mare pe care o ocupă — peste 1,3 milioane hectare pe întreaga țară — reprezintă sursa principală de producere a finului. Datorită numărului mare de plante, din specii diferite, care se găsesc mai ales pe finețele exploatate în mod rațional, finul obținut are o valoare nutritivă ridi-

STRÎNGEREA FURAJELOR — LUCRARE DE MARE URGENȚĂ

cată. Faza optimă de recoltare a finețelor naturale este de la înspicare pînă la începerea înfloritului gramineelor dominante. Practica ne arată însă că, dacă în timpul uscării plantelor se expun prea mult la soare ori sînt ploaie, finul pierde o parte din substanțele hrănitoare.

Pînă în prezent, au fost recoltate circa 70 la sută din finețele naturale în medie pe țară. Acțiunea este terminată în județele Arad, Ilfov, Mehedinți, Satu Mare și Tulcea și aproape încheiată în județele Bihor și Timiș. Cei care s-au grăbit și au terminat lucrările la recoltare, uscare și depozitare a finului înainte de a cădea ploile, au obținut un nutreț de bună calitate. Au mai rămas însă suprafețe destul de mari de recoltat, în județele: Argeș, Bacău, Brașov, Caraș-Severin, Cluj, Harghita, Hunedoara, Maramureș, Mureș și Sibiu. Este necesar ca în unitățile rămase în urmă să se depună eforturi, în vederea recoltării în scurt timp a tuturor suprafețelor nerecoltate atît de trifoliene cit și la finețele naturale.

În legătură cu strîngerea furajelor, un gospodar bun își face tot felul de calcule. El știe, de pildă că, în afară de calitatea mai bună a furajului, grăbind recoltarea finețelor — naturale și cultivate —, are posibilitatea ca pînă în toamnă să obțină și o otavă bună. Și doar este cunoscut că valoarea nutritivă a 1 kg fin de otavă se apropie de cea a 1 kg tărîțe de grîu.

Ploile căzute în ultimele zile sînt o garanție că în curînd plantele vor începe să lăstărească din nou. Pentru condițiile speciale, determinate de seceta din acest an, este bine de reținut că importante cantități de fin se pot realiza și prin strîngerea ierburilor din păduri — mai ales din plantațiile tinere —, din livezi, de pe diguri, zona căilor de comunicație etc. În legătură cu strîngerea finurilor, o atenție deosebită este indicată să fie acordată depozitării lor.

Este bine de reținut că, cu cît se vor strînge și depozita în bune condiții, cantități cit mai mari de finuri, cu atît va fi mai ușoară iernarea animalelor.

Ing. CRISTIAN BISTRICEANU
din Consiliul Superior
al Agriculturii

Activitatea de achiziții a cooperativelor de consum în mediul rural este multilaterală. Între multe alte produse, achiziționând, pe bază de convenții de mandat, deșeurile metalice precum și deșeurile — produse cu specific D.C.A.

Deșeurile sunt cunoscute în sate sub denumirea de fier vechi, ceea ce nu este tocmai bine, deoarece în afară de fier vechi se mai găsesc în gospodării cantități de fontă veche și diferite deșeurile neferoase.

Este interesant de știut că deșeurile metalice fieroase (fier-fontă) sunt întâlnite în fapt sub 23 denumiri, iar deșeurile neferoase sub 53 de sortimente. Aceste denumiri (sortimente) sunt menționate alături de caracteristicile deșeurilor, în stasul Nr. 6058/966 pentru fieroase și în stasul Nr. 3017/961 pentru deșeurile neferoase.

Menționăm că cele două stasuri sunt publicate în BULETINUL Nr. 2/968 al Controcoopului unde sunt și prețurile de achiziționare a deșeurilor metalice de la cooperativele agricole și de la gospodăriile populației. Aceste deșeurile metalice se găsesc în mod obișnuit în toate gospodăriile. Utilaje, unelte mărunte, lanțuri, vase de tot felul, sobe, mașini de gătit, resturi de tablă de la acoperișuri etc., toate acestea constituie gama

DEȘEURILE

DIN GOSPODĂRII

SURSĂ
IMPORTANTĂ DE MATERII
PRIME PENTRU INDUSTRII

de forme sub care deșeurile metalice se află în gospodăriile personale. De subliniat faptul că în gospodăriile agricole de producție mai sunt în plus atelaje, mijloace de transport, unele mașini și instalații agricole, unelte de toate mărimile etc., pe care după îndeplinirea termenelor de folosire și după uzarea lor avansată, C.A.P.-urile le reformează, iar părțile metalice devin astfel o sursă importantă de deșeurile metalice.

În majoritatea gospodăriilor se obișnuiește ca fiarele vechi să fie depozitate într-un colț al curții sau sub un șopron unde se adună zi de zi, de la cutii de conserve până la mașini de gătit, fel de fel de fiare vechi fără nici un fel de valoare și care nu mai prezintă interes pentru gospodărie. Acestea sunt însă foarte utile pentru aprovizionarea industriilor cu materii prime. Este foarte sugestivă imaginea de mai jos, larg popularizată de către cooperativele de consum. Aci se poate urmări drumul pe care îl parcurg deșeurile metalice din mediul rural și până ajung la cuptoare și în fabrici de unde ies din nou mașini, utilaje și produse de uz gospodăresc pentru aprovizionarea populației.

Aici intervine rolul cooperativelor de consum. Ele identifică toate sursele de deșeurile metalice din curțile gospodăriilor personale și din cadrul C.A.P.-urilor. Organizează stringerea acestor deșeurii în depozite și predarea lor către delegații I.C.M. care se prezintă pentru ridicare cu mijloace de transport în condițiile convenției.

Prin valorificarea deșeurilor metalice, gospodăriile realizează și unele venituri suplimentare care sunt binevenite dacă ținem seama că acestea nu mai prezintă nici un interes pentru gospodărie. În afară de acest interes bănesc, în multe părți din țară, a început să se acorde o atenție mai mare valorificării deșeurilor metalice, considerată și ca o activitate obștească la care cetățenii s-au obișnuit să participe ori de câte ori cooperativele organizează astfel de acțiuni de stringere și valorificare a deșeurilor metalice.

Ministerul Industriei Ușoare a organizat o rețea de achiziționare a produselor și deșeurilor cu specific D.C.A. cum sunt: lina, pieile și părul de animale precum și deșeurile textile, deșeurile de hirtie etc. Cooperativele de consum fiind prezente în fiecare zi în toate satele și dispunând de o rețea mai largă decât D.C.A. — au fost antrenate, ca alături de achizitorii D.C.A. și cu sprijinul tehnic al acestora să achiziționeze produsele și deșeurile indicate mai sus.

Rezultatele în acest an experimental sînt bune, cooperativele de consum achiziționând importante cantități de piei, lina, păr, deșeurii etc.

Achiziționarea acestor produse prin cooperativele de consum face ca produsele disponibile în gospodăriile populației să fie valorificate pe loc în sate, în orice zi, evitându-se valorificarea acestora pe alte căi, în piețe, târguri și oboare. Cantitățile de produse pentru fondul central cresc. Pe de altă parte cooperativele de consum sînt interesate să-și măjoreze volumul de operațiuni economice, iar achizitorii sînt cointeresați să-și asigure și pe această cale venituri din tarifele pe care le primesc pentru astfel de achiziții.

Satele constituie o sursă importantă de deșeurii care, strinse și livrate în mod organizat, contribuie la aprovizionarea industriilor cu materii prime. Este datorită cooperativelor de consum să pună în mișcare aceste deșeurii către uzinele patriei, pentru a contribui direct și practic la aprovizionarea cu materii prime a industriei grele și a industriei ușoare.

GH. IACOVU
șef serv. Centrocoop

Valorificarea cărnii de pasăre este una din preocupările crescătorilor de păsări, aceasta constituind pe lângă asigurarea rentabilității în creșterea păsărilor și o sursă de venituri suplimentare.

Carnea de pasăre se valorifică sub formă de păsări vii, valoarea păsărilor fiind în funcție de starea lor de îngrășare. Din această cauză și prețurile de cumpărare sînt diferite în funcție de calitate. La îngrășarea păsărilor, crescătorii trebuie să țină seama de unele reguli ce trebuie aplicate pentru a obține rezultatele dorite. Sporurile mari de carne depind de starea de întreținere a păsărilor înainte de a fi puse la îngrășat, dezvoltarea lor, vîrsta, starea de sănătate, precum și de modul de administrare a hranei și condițiile de adăpostire. Cu cît păsările sînt mai tinere la începutul perioadei de îngrășare, cu atît sporurile de carne sînt mai mari, iar calitatea cărnii este mai superioară. Sporurile în greutate la păsările tinere variază între 40—54 la sută față de greutatea pe care au avut-o la începutul îngrășării, în timp ce păsările bătrîne înregistrează sporuri reduse aproape la jumătate.

Nutrețurile ce se dau păsărilor puse la îngrășat trebuie să fie variate, compuse din mai multe sortimente. Cantitățile ce se folosesc pentru îngrășare nu sînt limitate, păsările primind zilnic cantități din ce în ce mai mari lăsîndu-le să consume cît vor.

Pe durata îngrășării, păsările vor fi ținute închise în cotețe, grajduri, magazii sau alte încăperi unde să aibă posibilități reduse de mișcare. În funcție de felul păsărilor, trebuie să se țină seama de unele indicații ce se recomandă la îngrășarea lor. Îngrășarea găinilor și a tineretului se face în mod liber, alegîndu-se în acest scop puil care nu se oprec pentru reproducție și găinile care și-au redus producția de ouă. Ca spațiu de adăpost, se va calcula pe 1 mp., un număr de 5 păsări adulte sau 7 tineret. În adăpost se vor pune leături sau stîngii pentru păsări, vase pentru hrană și apă.

Hrana constă dintr-un amestec de diferite nutrețuri ca: porumb 40—50 la sută, orz 25—30 la sută ce se dau sub formă de uruieli, tărîțe 20—25 la sută, sau alte nutrețuri pe care le are crescătorul în gospodărie. Nutrețurile verzi și sărurile minerale (cretă și sare de bucătărie) nu trebuie să lipsească din hrana zilnică. Uruiele se dau umede, putîndu-se folosi laptele smîntînit sau zerul de lapte care îmbunătățește hrana. Alimentația păsărilor se face de trei-patru ori pe zi cu cantități ce pot fi stabilite de crescător în funcție de pofta de mîncare a păsărilor. Cînd se constată că păsările au folosit cantitatea necesară, resturile se string pentru a nu se altera în vase. În toată perioada îngrășării păsările vor avea permanent apă curată și proaspătă. De asemenea, adăpostul se va curăța zilnic. Durata îngrășării este de circa 20 zile, pasărea îngrășată prezintă depuneri de grăsime de-a lungul șirei spinării, pe piept și în regiunea tîrîței. Ca urmare a îngrășării se obține pe lângă un spor de greutate și un preț superior celui ce s-ar primi pentru aceeași pasăre valorificată în stare de creștere și dezvoltare normală.

Îngrășarea curcilor și curcanilor este asemănătoare cu a găini-

INGRĂȘAREA PĂSĂRILOR

SURSĂ DE VENITURI
MARI ÎN GOSPODĂRIE

lor. La aceste păsări trebuie avut în vedere faptul că închiderea lor pentru îngrășare să nu se facă brusc ci treptat timp de câteva zile, perioadă în care să se adapteze condițiilor de res-trîngere a posibilităților de mișcare. Totodată, la hrănirea curcilor și curcanilor să se aibă în vedere că aceste păsări consumă o cantitate mare de nutrețuri verzi, respectiv circa o treime din rația zilnică. Valorificarea curcilor și curcanilor îngrășați este foarte rentabilă, întrucît pe lângă sporul în greutate se obține un preț la livrare. pe bază de contract încheiat cu cooperativele de consum, cu circa 30 la sută mai mare decît în cadrul valorificării lor ca păsări neîngrășate.

Îngrășarea palmipedelor, gîște și rațe, prezintă două metode, fie îngrășarea liberă cînd păsările se hrănesc singure cu nutrețurile

Pentru îngrășarea unei gîște se va folosi zilnic circa 225 gr. porumb și 30 gr tărîțe, iar pentru o rață circa 120 gr porumb și 40 gr ovăz, nutrețurile dîndu-se sub formă de uruielă înmuiată. O dată pe zi se vor da boabe de porumb înmuiate sau opărite, cîte circa 50 gr. pentru fiecare gîscă și circa 25 gr pentru fiecare rață. Pe lângă aceste nutrețuri concentrate, păsările vor primi după posibilități și nutrețuri verzi. Hrănirea se face de trei ori pe zi, la intervale egale de timp.

Pentru îndopare se va folosi porumbul boabe care înainte de a fi administrat se va înmuia timp de 12 ore în apă cu puțină sare, sau se va fierbe pînă la primul clocot al apei, apoi se va răci. Înainte de a începe îndoparea, boabele de porumb se stropesc cu puțin ulei (untdelemn) pentru a aluneca mai ușor în gusa păsării.

Cantitatea de porumb ce se folosește zilnic la îndoparea unei gîște începe cu 200 gr., continuîndu-se progresiv în fiecare zi, astfel încît după circa 10 zile să se ajungă la cel puțin 500 gr. zilnic, creșterea cantității de rumb efectuîndu-se în continuu, pînă la 900—1000 gr zilnic între a 20-a și a 25-a zi de îndopare.

Pentru rațe, cantitățile de porumb se reduc cu circa 40 la sută. Perioada de îndopare durează circa 25 de zile. La terminarea îndopării palmipelele prezintă pe tot trunchiul un strat de grăsime ce se simte cu ușurință la palparea, sub aripă, la rădăcina căreia se formează o depunere de grăsime de mărimea unei nuci.

O îndopare completă asigură totdeauna obținerea unor venituri importante. Astfel, pentru 6 gîște neîngrășate în greutate de circa 18 kg se obține 165 lei, tot atît cît se obține doar pe două gîște îndopate în greutate de numai 10 kg.

În general îngrășarea păsărilor, nu necesită investiții pentru crescătorii de păsări, iar cantitățile de nutrețuri folosite asigură sporuri mari în greutate, precum și obținerea unor venituri suplimentare în creșterea păsărilor.

GH. MIHĂILESCU

ce li se dau, fie îngrășarea forțată sau îndoparea, cînd nutrețurile se introduc forțat în gusa palmipedelor de cel care îndopă. Operațiunea de îngrășare a palmipedelor se face prin ținerea lor în locuri îngrădite (țarcuri) calculîndu-se că patru gîște sau șase rațe au nevoie de 1 mp., suprafață de podea. În țarcuri se vor pune paie pentru a proteja tocirea penelor de pe piept întrucît păsările stau mai mult culcate în perioada îngrășării. În afara țarcului se vor așeza vase cu apă, astfel încît păsările să o poată consuma ușor fără a se uda.

DEȘEURILE METALICE strinse și
dirijate spre uzinele patriei sînt
transformate în UTILAJE DE LARG
CONSUM

Dunăre ce curgi la vale

Stăteam pe digul din apropierea comunei Malu și priveam cum Dunărea își purta spre mare apele, obosite parcă de atîta drum. Valurile se ridicau o dată și încă o dată și apoi plesneau peste argintul apei. Pescarii, după ce întindeau năvoadele, priveau vapoarele ce coborau spre Galați și Brăila. Doar pe mal, preocupările erau altele, pentru că și această parte din lunca Dunării are istoria ei.

Din timpuri străvechi, primăvară după primăvară, Dunărea, după ce trecea de Giurgiu, se învolbura parcă mai puternic, sfidînd malurile și se revărsa pînă în apropierea comunei, formînd vestita baltă de la Mahîru, care se întindea cît vedeai cu ochii. Singura consolare pentru țărani din sat, erau peștii rătăciți pe pămînturile lor și care le mai astîmpărau foamea. După ce fluviul se retrăgea în albia lui, din baltă rămîneau doar ochiuri de apă, care rezistau pînă în luna lui cupor. De abia, de aici înainte, pămîntul intra în stăpînirea omului, care semăna ce se mai putea, sau secera, toamna, ierburile crescute în voia lor. Poate așa se explică faptul că toate cîntecele născute aici, despre bătrînul fluviu, sînt așa de triste. Și cît ar fi dorit cei ce lucrau pămîntul, să plece departe cu vapoarele pe care le însoțeau cu privirea, sau le salutau din baltă, însă n-o făceau fiind legați de sat prin mii de fire.

Timpul socialist a schimbat și locurile, nu numai oamenii. Pe malul Dunării, cînd balta de la Mahîru era pe secate, și-au făcut apariția mai întii tractoare, apoi buldozere, excavatoare. Cei de la Malu au primit în locul loturilor din baltă, pămînt în altă vatră, statul prelucrînd balta cu gropile, pietrișul și bălăriile ei. Dunărea a fost luată piepțiș și obligată să-și continue drumul, fără abateri, promișîndu-i-se că în curînd va fi chemată din nou prin aceste locuri. Și în 1963, s-a băut un pahar de pelin negru, pentru victoria omului asupra apelor. Străjuit de dig, fluviul și-a restrîns împărăția cu aproape 1300 de hectare. În sat au apărut profesii noi: tractoriști, combineri, tehnicieni agricoli, care împreună cu specialiștii s-au așternut la lucru, ducînd aici o fermă agricolă, aidoma celor din cîmpie.

Străbat cu privirea din nou întreaga cîmpie. Peste tot, canale, guri de beton, locuri pentru motopompe, iar viitoarele stații pilon sînt mărturie că în aceste locuri omul își va ține făgăduiala: Dunărea va fi rechemată chiar în acest an să îmbrățișeze din nou lunca. Dar nu haotic și nehibzuit cum îi plăcea ei, ci liniștit și rațional cum îi va comanda omul.

Pe Dunăre, trec și acum vapoare, oamenii le salută ca și altădată, dar nu mai vor să plece. În graul lor a rămas cuvîntul baltă, dar în loc de bălării și iarbă uscată, din „baltă“ se scot tone de cereale și legume, multe din ele luînd calea Dunării pentru a se opri la Budapesta, Viena sau Regensburg.

Seara, cînd clinchetul comutatoarelor invadează încăperile cu lumina desprinsă din ape, cîte un școlar își încheie cartea și trage cu urechea la cîntecul mamei:

Dunăre ce curgi la vale,
Hai Dunărea mea,
Tu n-ai nici o supărare,
Hai Dunărea mea.

E același cîntec pe care îl cîntau pescarii și țărani pe apă sau cîmp, dar în special la nunți și botezuri. Astăzi îl cîntă și atunci cînd coboară prăjina înflorată pe o casă nouă, semn că lucrările s-au terminat, iar casa este locuită. Se cîntă pentru că a fost îndrăgît de înaintași, iar între ei și noi, legăturile se păstrează și prin cîntec. Numai Ion Chideanu face o notă aparte căci el ar vrea să se cînte și unul moldovenesc. Iar cei ce-l cunosc, cînd sărbătoresc împreună vreun eveniment, îi trag „Trandafir de la Moldova“ de răsună tot satul. Și, de ce n-ar cînta, fiindcă, la urma urmei, Dunărea poartă în ea și apele din Moldova.

VICTOR HOȘTIUC

Fete din comuna Săpința (Maramureș)

File din istoria patriei

Doamna Chiajna și fiii ei

Au fost, în istoria noastră, două femei energice, bărbătoase, care au ținut foarte mult să conducă și să-și impună fiii domni. Una este doamna Chiajna, din Țara Românească, iar cealaltă — Elisabeta Movilă, din Moldova. Despre ele, despre viața și caracterul lor s-au scris multe povestiri și piese de teatru, nuvele sau romane. Așa că, în jurul lor s-au creat adevărate legende, din care cu greu putem descifra adevărul istoric de închipuirea scriitorilor.

Să vorbim despre doamna Chiajna ca personaj istoric. Știm că era fiica lui Petru Rareș al Moldovei, născută din prima soție, încă înainte de a fi domn. A trăit în copilărie la Suceava, zilele de glorie ale Moldovei din vremea lui Rareș; a stat ascunsă, cu tatăl ei, la Ciceu în Transilvania; s-a întors apoi iarăși în Suceava.

În anul 1546, puțin înainte de moartea domnului ei părinte, Chiajna s-a măritat cu Mircea, fiul lui Radu cel Mare, din Țara Românească, care a domnit de două ori (1545—1554 și 1558—1559). Patru ani (1554—1558) domnia i-a fost întreruptă de cea a lui Pătrașcu zis cel Bun, pentru că n-a ucis boieri, cum făcuse Mircea Vodă, căruia pentru că a făcut mare avere crescînd și vinzînd oi — i s-a zis și Mircea Ciobanul. Domnia lui a fost o aprigă și continuă luptă cu boierii, o urmărire singeroasă, cu mulți morți și multă vrajbă. Mircea se biziua pe turci, boierimea — pe voievodatul Transilvaniei, unde se retrăgeau cei care, după înfrîngere își mai păstrau capetele pe umeri. Dar, o domnie sprijinită cu sâmbie străină se ține greu și se plătește scump. Nemulțumit de felul cum s-a purtat într-o expediție poruncită în Transilvania, sultanul l-a mazilit pe Mircea și l-a surghiunit tocmai în Etiopia, cu familie cu tot. De aici, cu bani grei, a ajuns la Țarigrad, unde doamna Chiajna a făcut totul ca să dobîndească iar scaunul domniei. Și, în adevăr, în 1558, la Crăciun, Pătrașcu cel Bun s-a stins pe neașteptate — unii zic că a fost otrăvit de boieri, în frunte cu vornicul Socol, care a și încercat să se facă domn.

Cînd au auzit că vine iar domn Mircea Ciobanul, boierii s-au înspăimîntat și mulți au fugit în Transilvania. Mircea i-a atras însă cu vorbe înșelătoare și pe mulți i-a căsăpuit, așa că a mai putut domni un an, pînă

a răposat, pe neașteptate, fiind îngropat în ctitoria sa din București — biserica Sf. Anton de la Curtea Veche. Mircea Vodă Ciobanul și doamna Chiajna au avut șapte copii. Trei feciori: Petru zis cel Tânăr, Radu și Mircea, precum și patru fete: Maria, Stana, Anca și Dobra. Pentru acești copii, pentru puterea și gloria lor, s-a strădujit doamna Chiajna sau „Mirceaia“ cum i se mai spunea, toată viața. O viață de tragedie antică, plină de urcușuri și coborișuri, de mărire și mizerie.

Nu știm cum s-a purtat Chiajna în timpul domniei soțului. De bună seamă că, fiica lui Petru Rareș și nepoata lui Ștefan cel Mare fiind, dovedise, încă de pe atunci, energie, pricepere în treburile obștești. Era cultă, dominată de o puternică voință, era dornică de mărire și, mai ales, își iubea copiii, familia, căutînd pe toate căile s-o urce și s-o impună în cele mai înalte trepte ale societății. Așa se explică de ce pînă la 1588, vreme de aproape un sfert de veac, folosind cele mai felurite mijloace: banii, armele, intrigile, căsătoriile și chiar negustoria și cersitoria s-a strădujit să fie mamă de domn și să ocirmuiască țara.

Mai mult de opt ani după moartea soțului (1559—1567) l-a tutelat, ca domn, pe fiul său Petru cel Tânăr. A avut mult de furcă, în estimp, cu boierii. A fost înfrîntă de ostirea lor la satul Românești; dar, cu ajutor turcesc, i-a înfrînt la Șerpătești. Ca să-și sporească averile și să aibă oameni influenți pe lângă sultan, Chiajna sau „Mirceaia“ și-a căsătorit una dintre fiice, pe Maria, cu Ion Cantacuzino, fratele lui Mihail Cantacuzino, cel poreclit „Seitanoglu“, adică fiul dracului. Cantacuzinii erau în acea vreme și foarte bogați și foarte influenți în imperiul otoman. Dar mirele avea cincizeci de ani, iar mireasa — abia cinsprezece. În plus, se pare că era și tare urît. Văzîndu-l, Chiajna a prins să se zbată în mare incurcătură: pe de o parte se teme de puterea cea mare a Cantacuzinilor, pe de alta i se făcea milă de biata-i fiică. Ce să facă? Deocamdată a nuntit la București; apoi, cînd mirii pleacă spre Istanbul, a pus slujitori s-o răpească și s-o aducă acasă, cu zestre cu tot. Dar cum și-a închipuit ea oare că familia Cantacuzino va uita asemenea gravă ofensă? De aici, de la o căsătorie nechibzuită, a izvorit marea și de nemulțumiri pe

care le-a trăit Chiajna. Mai ales că toată societatea constantinopolitană va fi ris, cu hohote de Cantacuzini, de Ion „un frumos policar baljocorit de Chiajna“, cum îl numește o poezie grecească. Lucrînd din umbră, prin Seitanoglu, mirele părăsit l-a convins pe sultan să-l cheme pe Petru Vodă cel Tânăr și pe vajnica lui mamă la Țarigrad, să plătească tributul. A luat Chiajna cu dînsa o mie de boieri și 100 000 de galbeni.

Dar, în cetatea de pe Bosfor a încăput în mina Cantacuzinilor, ca o pasăre în capcană. I-a luat sultanul toți banii și a trimis-o, cu toată familia, în surghiun la Alep. Aici i-a murit, probabil otrăvit, Petru, fiul domn. Se va fi amărît rău Chiajna, mai cu seamă că începuse s-o chinuie sărăcia. Dar mai avea doi feciori, Radu și Mircea, pe care și-i vroia domn. De aceea n-a desnădăjduit. Nici chiar atunci cînd, sărăcită cu totul, a ajuns să facă negoț cu mărunțișuri, pe stradă în Alep. Nici chiar atunci cînd Cantacuzinii i-au pus feciorii în închisoare. Tronul Țării Românești nu l-a mai putut dobîndi. Viața feciorilor a putut-o, însă, mintui, îndemnîndu-i să treacă la mahomedanism. Pe domnița Dobra, fosta logodnică a lui Despot Vodă, a dat-o în căsătorie după Murad, fiul sultanului, adică a intrat în haremul cel mare a Țarigradului. Spre norocul Chiajnei, dacă-i putem zice noroc, Murad, în 1574 a ajuns sultan. Ar mai fi vrut Chiajna acum, cînd avea cuvînt în Serai, să-și pună feciorii domni în Țările Române. Dar pe scaunul acestor țări nu mai puteau sta nici turci, nici turciți. Nu îngăduiau nici oamenii, nici legea. În schimb Chiajna l-a ajutat pe un Iancu, pribeag și el prin Alep, ca fiu din flori al lui Petru Rareș, deci frate cu Chiajna, să ia tronul Moldovei: a fost Iancu Sasul, cel despre care cronică spune că umbra vara „cu sanie de os“. O fiică, Stana, o măritase cu un boier din Pitești, Ioan Norocea. Restul membrilor s-au pierdut în nămolul otoman din Istanbul, cum s-a pierdut și ambițioasa doamnă Chiajna, pe al cărui mormînt nu-l cunoaștem.

Doamna Chiajna și familia ei reprezentă un capitol mare și frămîntat din istoria medievală românească, în care setea de averi și glorie se amestecă, se ciocnesc, macină vieți, distrug familii și sărăcesc țări și popoare.

DUMITRU ALMAȘ

CITEVA FLORI PENTRU PĂRINȚI

VORBE DIN POPOR ȘI TÎLCUL LOR

Nu o dată ni se întâmplă să auzim „vorba” aceasta „verzi și uscate” rostită de cîtecineva, atunci cînd vrea să caracterizeze spusele unei persoane oarecare ca fiind lipsite de seriozitate. Dictionarele definesc expresia în termeni cît se poate de categorici: „vorbe goale, fleacuri, nimicuri”.

Desigur, înțelesul acesta se leagă strîns de ceea ce, indeobște, desemnează adjectivul **uscat**, folosit, în anumite împrejurări, referitor la plante: lipsit de sevă, veșted, ofilit, îngălbenit.

Se-nțelege că spuselor cuiva care n-au nici o consistență li se potrivește de minune asemănarea cu părțile uscate ale unor plante: și unele și altele nu mai pot stîrni vreun interes deosebit.

Dar — se va zice — expresia conține și adjectivul **verzi** — ceea ce ne-ar îndreptăți să credem că ea nu are în vedere numai îndrugarea unor cuvinte fără importanță. O asemenea observație n-ar fi chiar fără rost, dacă ținem seama de faptul că, în adevăr printre spusele așa-numite **uscate**, se mai poate strecura și cîte o vorbă dintre cele cu miez — socotite „verzi”. Din punct de vedere psihologic, este normală o asemenea atitudine a celui care îndrugă „verzi și uscate”: în felul acesta, adică, spunînd și cîte una „verde”, el speră să-i fie crezute cele „uscate”. Expresia dezvăluie, însă, pînă la urmă, pînă la un moment dat, pur și simplu, **vorbe goale**.

Cu acest înțeles o folosește și scriitorul Ion Ghica, atunci cînd referindu-se la așa-zisa „înlemnire” a care vorbesc și scriu unii oameni, arată că „secretul talentului lor” este că „pot spune și se le tot ce le vine la gură și sub condei, și verzi și uscate; vorbesc și scriu fără să se gîndească...”

N. MIHĂESCU

De curînd am avut marea neplăcere de a vedea cum doi tînci se scîlmbiau în toate felurile în fața unui bătrîn care-și stropea pașnic florile. Altădată am aflat de izgonirea unei mame bătrîne din casa fiului ei pentru că... „nu mai făcea treabă și ascundea pensia”. Bineînțeles că o astfel de faptă neome-nească e pedepsită as-lăzi prompt și cu toată asprimea. Sînt însă altele care aparent nu contravin legii, dar care, ascunse zădarnic după perdeaua familiei, sînt la fel de condamnabile. Dintre acestea, lipsa de dragoste și de respect față de cei bătrîni mi se pare a fi cea mai gravă atunci cînd încearcă să se motiveze prin lipsa de memorie. „Uitarea ar fi ea scrisă în legile omeniești” atîta timp cît nu atinge grav morala societății. Una e să uiți ceva, un lucru sau

prima dragoste, și alta e să-l uiți pe cel care te-a născut. „Uitarea” părinților nu e scrisă în nici una din legile omeniei. „L-am născut, l-am crescut, l-am educat și l-am dat la o meserie să-și câștige existența. Azi sînt părăsit de el și nu-i departe, e în București pe strada... M.M. căsătorit, cu doi copii de 8 ani. Cum sînt bătrîn de 75 de ani, vădov de 20 de ani, fără copii în casă, de multe ori îmi vine să mă sinucid. Aș dori să vină și pe la mine măcar la două luni, să vadă și consătenii că am și eu un fecior”. Cutremurătoare rînduri scrise de un părinte din comuna Odobești, județul Dimbovița, părăsit și „uitat” de fiul său. Poate că acesta „a uitat” și dragostea și respectul ce li se cuvin părinților, deși la rîndul său e părinte. Să încercăm să-i reamintim ceva tocmai despre asta.

Trebuie să le privești miinile, poate uscate și albicioase, vîrstate de vreme ca ramurile copacilor bătrîni, tremurînd; trebuie să li te uiți în ochii care au văzut atîția ani și alîtea întîmplări, aburiți de oboseală; în sfîrșit, să le mîngii albul care le stăruie pe creșete ca zăpada pe virfurile munților. Toate acestea trebuie să le faci, tînăr fiind, pentru a-i iubi pe ei, pe acești bătrîni, pe acești oameni al căror nume îl purtăm, părinții noștri care au trăit și încă mai trăiesc, care au muncit și încă mai muncesc alături de noi. Pentru că nimic nu e mai neomenos decît să-i alungi și să nu dai ceea ce datorezi acestor oameni: dragoste și respect. Mai de vreme ori mai tîrziu vom fi și noi la fel de bătrîni, petrecuți printr-o lungă experiență, bogați în înțele-

gerea și în prețuirea lucrurilor vieții. Respectîndu-i și iubindu-i pe ei ne respectăm și ne iubim pe noi înșine. Să le dăm mina cînd obosesc sau cînd au nevoie de vreun ajutor, să ne ridicăm cu smerenie în fața lor și din cînd în cînd să rupem cîte o floare și să le-o dăruim o dată cu inimile noastre, inimile celor mai tineri prieteni ai lor.

„V-aș ruga să faceți un raid pînă la adresa de mai sus să vă convingeți” își incheie scrisoarea tatăl. Poate nu va mai fi nevoie, îi răspundem. Poate va face fiul un raid pînă la casa în care s-a născut. O vorbă veche românească zice că „Dacă n-ai nici un bătrîn, cumpără-ți”

Dumneata M.M. ai unul singur! De ce nu-l păstrezi? Ar fi mai bine și omeneste.

IULIAN NEACȘU

Prietenie

DOINA

Sunet, sunet sînt!
Mă aud cum cînt
Adînc, din adînc,
Tot dinspre pămînt.

Alelei, pădure
Cu murmure pure,
Cu limpezi lăute
Sub apele mute,
Să-mi spui, surioară,
Ce dunăre clară
Îți leagănă mersul,
Îți unduie viersul,
Aleanul ți-adună
În fluier de lună,
Focul viu și-l sună,
În fluier de soare,
Mult doru-și dogoare
Sub zările clare?
Ce frunte carpată
În cintu-ne-și cată
Vecia-ngropată?...
O grea promoroacă
Doinirea ne-o-mbracă
În sarică dacă...

AUREL CHIRESCU

Atîtea zări

Venise de pe drumul gării
O fată-naltă-n bluză-albastră
Și ne privea. Și nu știam
Că ea e-nvățătoarea noastră.

Trecură două veri și toamne
De cînd rămase, lingă noi.
Ea ne-a făcut să înțelegem
Neînțelesul: „o... i... oi”.

Cu noi a drumețit prin țară,
Cu noi a stat în șezători,
Cu noi a fost la strîns de spice
Sau la sădit de pomișori;

Și, dacă ne-a mirat vreodată,
Că o atîta cer albastru,
Că-n zori a înflorit caisul,
Că jos e-o gîză, sus, un astru,

Ea ne-a răspuns întîia oară
Copilăreștilor mirări.
Atîtea taine ne deschise,
Atîtea porți, atîtea zări.

O vom păstra cu drag în inimi
Prin ani, pe-nvățătoarea noastră.
Ne va zîmbi și-n amintire
O fată-naltă-n bluză-albastră.

EMILIA CĂLDĂRARU

800 de diamante

Este o comoară de neprețuit. Toate caratele lumii luate împreună nu o pot măsura. 800 de diamante, bogăție fără margini, risipite pe pajistile înverzite de la Homorod. Sînt copii între 9 și 16 ani, cîștigătorii concursului de literatură, care drept răsplată pentru străduința și talentul lor au fost trimiși aici într-o tabără de odihnă de 15 zile. Au venit din toate județele și orașele țării, din împăduritul Maramureș și înșorita Constanța, din istoricul Iași și înfocata Hunedoară. În vilele adunate lingă apa Homorodului, în jurul izvoarelor cu apă minerală, pe aleile umbrite de brazi seculari, cele mai tinere talente, viitorii scriitori de mine se întîlnesc, se plimbă, schimbă impresii, își citesc compunerile, se distrează. Pe terenul de volei și de fotbal, ei devin sportivi cu mari promisiuni; din bibliotecă ies cu brațul plin de cărți. Cînd o vezi pe Catiușa din Tecuci, frămîntîndu-și codițele în căutarea unei imagini, pe Cornelia din București plimbîndu-se visătoare pe alei, pe Ița din Galați sorbind priveliștile minunate ale muntelui; pe Marta din Piatra Neamț recitînd ca o veritabilă artistă, pe micuța Mioara, „domnișoara de smîntînă”, răsăfată a taberei, povestind despre satul natal din jud. Botoșani, pe toți cînd îi întîlnești la joacă, în careul pentru comunicări sau la masă pe oricare din acești 800 de copii, înțelegi ce înseamnă bucuria vieții noastre socialiste. Poate printre cei ce pescuiesc acum pe sub pietrele pîrîului Homorod se află probabil și viitorul mare poet care va continua tradiția lui Eminescu, Argezei, Labiș... Poate din Valeriu Mardale, care a citit o povestire plină de haz la cenaclul taberei, va crește un povestitor ce va sta cu cîntec alături de Creangă și Sadoveanu; poate din veșnicul ghiduș Geler Onese va răsări pînă la urmă un scriitor de primă mînă. Totul este posibil, de aceea conducătorii taberei, profesori de limba română, de muzică, desen, gimnastică, specialiști în alte domenii ale științei duc cu pricepere și răbdare munca de șlefuire a acestor 800 de diamante. Tabăra premiatilor concursului literar pe țară organizat de Consiliul Național al Pionierilor este un început pe un drum minunat.

VINICIU GAFIȚA

Fără cuvinte
Desen de V. VASILIU

ȘTIINȚĂ

la
întrebările
cititorilor

CE
ESTE
E.T.O.

ȘTIINȚIFICĂ ȘI TEHNICĂ

La redacția ziarului nostru au sosit numeroase scrisori din întreaga țară prin care se solicită informații privind medicamentul românesc E.T.O. (Extract total de ochi).

Pentru a satisface această cerere-am adresat profesorului doctor docent PETRE VANCEA, membru corespondent al Academiei, directorul clinicii de oftalmologie a Spitalului Colțea, care cu amabilitatea-i caracteristică a binevoit să răspundă cititorilor despre E.T.O., medicament la a cărei realizare a avut o contribuție de cea mai mare importanță.

— Extractul total de ochi este un activator al proceselor biologice și un stimulator al funcțiilor fiziologice ale organismului privind rezistența acestuia față de agenți patogeni și contribuind la vindecarea anumitor boli oculare prin intensificarea proceselor de regenerare ale ochiului și ale organismului în general.

E.T.O. este un produs tisular obținut din ochi de bovid. Medicamentul conține numeroși aminoacizi în special glutamină și acidul glutamic și este lipsit de proteine lipoproteine și mucopolizaharide.

Sub influența E.T.O.-ului plăgile experimentale cutanate și ulcerele traumatiche ale corneei se cicatrizează rapid, reducând la jumătate timpul necesar cicatrizării plăgilor animalelor din lotul experimental.

Produsul nu influențează circulația, respirația, metabolismul țesuturilor și nu modifică constantele fizico-chimice și biologice ale singelui la om.

În ansamblul lor rezultatele favorabile obținute în diferite boli ale ochiului depășesc procentul de 80 la sută din cazuri.

— Cine poate beneficia de tratamentul cu E. T. O. ?

— În primul rând, bolnavii care suferă de miopie forte cu leziuni corneene și tulburări ale corpului vitros. Bolnavii cu afecțiuni degenerative ale retinei și nervului optic, retinita pigmentară, diabetică, hipertensivă și aterosclerotică, glaucomul, atrofiile postnevrotice ale nervului optic etc. De asemenea, E.T.O. are un efect favorabil în cazurile de oboseală oculară și astenie nervoasă.

Studiul efectelor vindecătoare ale E.T.O.-ului asupra omului au arătat că acest preparat administrat în injecții subcutanate sau intramusculare în instalații oculare sau sub formă de injecții subconjunctivale și retrooculare, nu produce modificări ale tensiunii oculare și ale tensiunii în artera centrală a retinei la omul normal. În schimb, la ateroscleroși ameliorează sensibilitatea la lumină a retinei care de obicei e diminuată.

În bolile infecțioase ale ochiului asociat cu cloramfenicol și Vit. B₁₂ dă rezultate de-a dreptul spectaculare îndeosebi în ulcerul serpiginos al corneei și în cheratita exomatoasă.

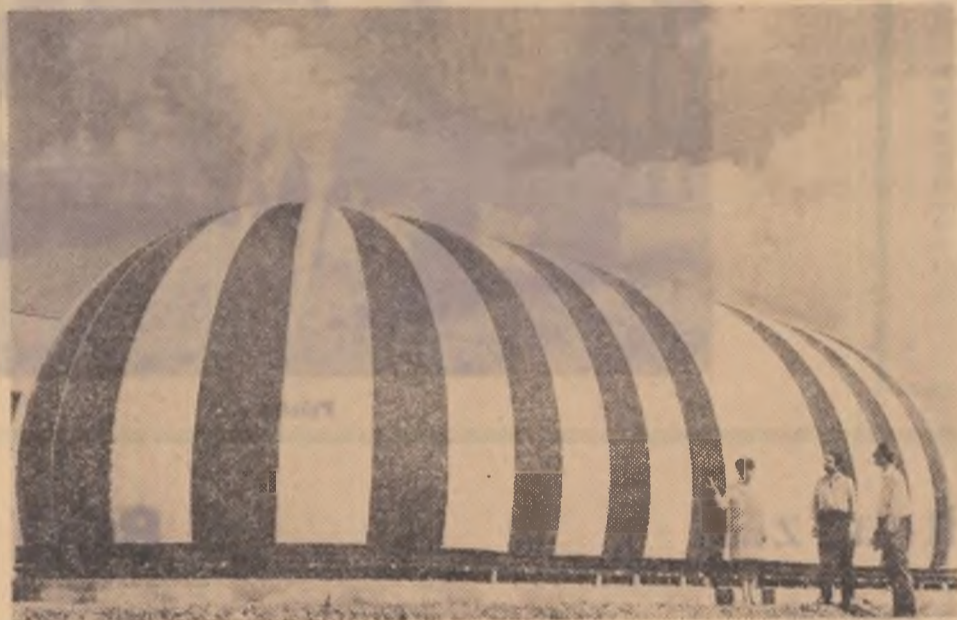
— Cum se aplică tratamentul cu E. T. O. ?

— Pentru bolile polului anterior ale ochiului după intervențiile chirurgicale se fac instalații în sacul conjunctival de 4—5 ori pe zi câte 2 picături, sau injecții subconjunctivale de 0,5 ml. în serie de 12 până la 15 injecții.

În platiile pleoapelor E.T.O.-ul se administrează sub formă de comprese oculare pentru a grăbi procesul de cicatrizare al grefelor cutanate. Concomitent cu administrarea locală oculară se practică injecții subcutanate sau intramusculare a câte un ml. în serie de 30 injecții. Pauza între serii după caz variază între 1—2 luni. Tratamentul trebuie urmat timp îndelungat, bolnavul urmînd să fie controlat periodic de medicul său curant.

E.T.O. nu are nici o contraindicație și poate fi utilizat concomitent cu alte medicamente. Se recomandă ca produsul să fie păstrat la adăpost de lumină și căldură.

E.T.O. cunoaște la ora actuală o mare căutare. Experiențele cu acest produs făcute în diferite clinici și servicii de specialitate din țară și străinătate, numeroasele aprecieri făcute la diferite congrese cu participarea șefilor de școli ai oftalmologiei contemporane, îi conferă în momentul de față calitatea de cel mai bun medicament din seria biostimulatorilor.

A zecea locomotivă electrică

În acțiunea întreprinsă în țara noastră pentru electrificarea transporturilor feroviare își aduc o contribuție de preț și lucrătorii craioveni de la uzina „Electroputere”, care produc, printre altele, și locomotive electrice.

Cea de a zecea locomotivă de acest fel, cu o putere de 5100 kw a fost dată în exploatare în aceste zile. Ea a fost construită într-un termen mai scurt cu o sută de zile decât acela în care s-a construit prima locomotivă electrică din țara noastră.

Acest succes se datorează creșterii gradului de calificare și a experienței lucrătorilor, dotarea locurilor de muncă cu noi dispozitive și utilaje de mare capacitate, însușirii și aplicării unor procedee tehnice avansate.

Vecina noastră, Luna

Din 1959, cînd stația lunară sovietică „Luna-2” a ajuns pe solul lunar, iar „Luna-3” a fotografiat fața invizibilă a Lunii, cunoștințele noastre despre acest corp ceresc s-au îmbogățit cu multe date noi și interesante. Despre unele din ele am relatat de mai multe ori în revista noastră. În cele ce urmează ne vom opri doar asupra unor aspecte mai noi.

E vorba, în primul rînd, de faptul că o fotografie de detaliu a scos în evidență albia unui fost fluviu lunar. Această descoperire ridică multe probleme, printre care și întrebarea dacă a existat cumva, într-un trecut mai îndepărtat, viață pe Lună. Concluzia la care au ajuns oamenii de știință este că, din moment ce a existat apă, trebuia să fi existat și vegetație și, în mod logic, atmosferă. Această concluzie este întărită și de constatarea că, după datele transmise de o serie de sonde lunare și după analizele chimice efectuate, solul lunar cuprin-

de, înseamnă că viitorii cosmonauți care vor sosi pe Lună vor putea să se aprovizioneze cu oxigen extras din rocile respective, avînd astfel posibilitatea de a rămîne timp mai îndelungat pe satelitul nostru natural.

Sahara poate deveni roditoare

„Sahara se află deasupra unei mări”, spun de veacuri locuitorii acestui pustiu. Nu se știe pe ce se bazează această afirmație, dar nisipurile parcă plutesc pe nesfîrșite mări subterane, parcă niște rezervoare de apă ar exista sub ele. Într-adevăr, recent, în cadrul sondelelor efectuate la prospectarea petrolului, au fost descoperite, sub straturile de nisip, întinderi uriașe de apă. Dacă această apă ar fi adusă la suprafață, ea ar putea transforma Sahara într-un pămînt fertil.

Cidva, Sahara avea o climă tropicală. Unel-

ani. Ele se umplu continuu cu apa ploilor care cad la marginea pustului. Există 7 rezervoare principale, fiecare reprezentînd un întreg sistem. Rezervele totale de apă sînt evaluate la miliarde de metri cubi.

În cele mai multe locuri apa se află sub presiune și la sondare iese la suprafață. În alte cazuri se pot utiliza pompe. Există toate condițiile ca pustiu să se transforme într-un pămînt roditor.

Viața și temperatura

Pînă la ce temperatură este posibilă viața? Întrebarea se referă în special la viața de pe planeta noastră, dar este greu de răspuns, deoarece în altă parte ar putea exista forme de viață necunoscute pe pămînt.

Chiar și pe planeta noastră, viața la temperatură ridicată rezervă surprize. Un profesor de microbiologie de la universitatea din statul Indiana (S.U.A.), Thomas D. Brock, care a întreprins o serie de studii în izvoarele calde ale lacului Yellowstone, a ajuns la concluzia că animalele, întelegînd prin aceasta protozoarele, nu rezistă la temperaturi de peste 50 grade Celsius. Microorganismele, cum ar fi unele ciuperci, pot rezista însă pînă la 60 grade Celsius. Organismele cu fotosinteză cunosc o limită superioară, de 75 grade Celsius. Bacteriile pot dezvolta și înmulți chiar la temperaturi de 90, 93 și 95 de grade. S-a constatat că aceste organisme pot trăi la orice temperatură, chiar și peste punctul de fierbere a apei (100 grade Celsius). După părerea profesorului Brock, nu s-ar putea spune că există o temperatură limită pentru ca viața să se mențină.

Același profesor a făcut și alte observații. Astfel, toate algele din izvoarele lacului amintit, au apărut perfect adaptate la mediu, chiar și cele care trăiau într-o atmosferă de 73-75 de grade. Cu alte cuvinte, aceste organisme nu numai că se adaptează la o temperatură ridicată, dar preferă chiar asemenea temperaturi. Iată și ipoteza care a fost formulată în urma acestor constatări: aceste organisme ar putea fi supraviețuitoarele unei epoci în care Pămîntul era mai cald decît acum. În momentul cînd s-a răcit, organismele s-au retras în locuri mai calde.

La Institutul de Fizică Atomică din București s-a terminat construcția unei aerodrome (construcție pneumatică autoportantă destinată adăpostirii unor montaje experimentale de dimensiuni mari).

de multe din elementele de bază existente în solul pămîntesc.

De mare importanță este și faptul că după această descoperire se confirmă, în bună măsură, teoria savantului american Urey, laureat al Premiului Nobel, care susține că Pămîntul și Luna s-au născut cu aproximativ patru miliarde de ani în urmă din același nor solar.

De asemenea, s-a constatat că pe Lună există unele roci denumite maria, care au în compoziția lor, în cantități mai mari sau mai mici, atomi de fier, nichel, cobalt și alte elemente chimice grele. În asemenea roci este prezent și oxigenul, element ce are un mare rol în menținerea vieții.

Dacă lucrurile stau

tele din piatră, desenele de pe stînci și alte semne descoperite aici dovedesc că ea era cîndva locuită. S-au găsit, de asemenea, rămășițe de sisteme de irigație, care arată că numai cu circa 8000 de ani în urmă, oamenii mai luptau încă cu seceta care se abătuse peste aceste ținuturi.

Acum este clar că rezervoarele de apă subterană au început să se formeze cu circa 25000 de ani în urmă. Majoritatea lor datează însă doar de cîteva mii de

Pagină realizată
de S. LAZĂR

Evenimentele din Cehoslovacia

(Urmare din pag. 1)

putea fi subminată. În cuvântarea sa la postul de televiziune din Praga, Alexander Dubcek, prim secretar al C.C. al P.C.C. arăta, printre altele, că în realizarea politicii partidului, în activitatea presei și a propagandiștilor există și greșeli. Acestea nu sînt determinante însă în dezvoltarea socialismului. „Determinant este faptul că popoarele țării noastre se pronunță tot mai mult pentru socialism, pentru politica P.C.C., că în ultimă analiză totul este strîns legat de alianța cu țările socialiste și în primul rînd cu Uniunea Sovietică și acest lucru este foarte important pentru noi”.

Alexander Dubcek și-a exprimat încrederea că convorbirile ce vor avea loc cu Biroul Politic al C.C. al P.C.U.S. vor contribui la înlăturarea neclarităților ce au apărut în relațiile reciproce și că ideea internaționalismului „pe care ne-am fondat atitudinea față de poporul sovietic va ieși purificată și întărită”.

Declarațiile lui Alexander Dubcek sînt întărite de adeziunile oamenilor muncii, care își spun cuvîntul în mii și mii de adunări ce au loc pe întinsul patriei; care trimit zilnic sute de mii de scrisori, arătîndu-și hotărîrea de a se uni din ce în ce mai strîns în jurul partidului și a lupta cu toată vigoarea pentru desăvîrșirea construcției socialiste. „Sa cum a arătat tovarășul Iulie Ceaușescu în cuvîntările rostite la Galași și Brăila, călăuzindu-se după veștile ce sosesc mereu din Cehoslovacia, convins pe deplin de răspunderea unei înalte îndatoriri internaționaliste ce revine fiecărui par id marxist-leninist, Partidul Comunist Român, întregul nostru popor își manifestă solidaritatea cu P.C. din Cehoslovacia.

Numerose alte partide comuniste și muncitorești și-au afirmat înțelegerea și simpatia față de dezvoltarea progresistă din Cehoslovacia, subliniind în același timp dreptul exclusiv și capacitatea P.C.C. de a soluționa problemele din Cehoslovacia fără vreun amestec din afară.

Vedere din orașul Telc (Cehoslovacia)

Marea întîlnire a tineretului lumii

Au trecut 15 ani de la sărbătoreasca vară în care Bucureștiul a găzduit Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților. Amintind acele zile, macheta Ateneului Român a fost prezentă duminică pe stadionul „Vasil Levski” din Sofia la deschiderea celei de a IX-a ediții a Festivalului.

Defilarea delegațiilor este deschisă de eroicul tineret al Vietnamului ca semn al prețurii și solidarității cu lupta pe care o duc împotriva agresorilor. Trec pe rînd fețe zîmbitoare din 142 de țări. Veniți de pe toate continentele globului pămîntesc, șuvoiul neîntrerupt de tinerețe dă o imagine vie a lozincii: „Solidaritate, Pace, Prietenie” sub care se desfășoară acest festival.

Egarfe roșii, galbene și albastre vestesc apariția celor 500 de tineri din delegația română.

Un moment solemn este acela al sosirii ștafetei internaționale cu flacăra Festivalului. Ștabela a parcurs 5 800 de kilometri, străbătînd cele opt capitale gazde ale festivalurilor precedente.

Sub incandescența flăcării Festivalului, spectatorii asistă la o frumoasă demonstrație de gimnastică, executată de 9 000 de sportivi din Bulgaria.

Timp de 10 zile tineretul lumii întrunît la Sofia își va manifesta prin întîlniri culturale și sportive dorința de a trăi în prietenie, capacitatea de a lupta pentru nobila cauză a păcii.

A. C.

Situația din Vietnam

Pe fronturile de luptă din Vietnamul de Sud, forțele patriotice își intensifică mereu atacurile împotriva agresorilor americani și a trupelor regimului marionetă de la Saigon. În Delta Mekongului, în sectorul bazelor americane de la Da Nangh și Quang Ngai, în împrejurimile Salgonului, intervențiștii și acolișii lor suferă pierderi grele. În același timp, opinia publică din lumea întreagă continuă să protesteze cu tărie împotriva războiului de agresiune dus de S.U.A. în Vietnam și cere să se pună capăt bombardamentelor asupra teritoriului R. D. Vietnam. Și în Statele Unite ale Americii sînt tot mai numeroase vocile care se ridică împotriva acestui război nedrept. Într-o cuvîntare recentă a senatorului E. Mc Carthy rostită în orașul Detroit, el a spus: „Poporul american respinge acest război. În timpul desfășurării alegerilor preliminare, majoritatea americanilor s-au pronunțat pentru schimbarea radicală a actualului curs al politicii externe a S.U.A. și pentru

înțelegerea justă a rolului Americii în lume”. Semnificativă este în această privință și declarația primarului New York-ului, Lindsay, care s-a pronunțat pentru încetarea imediată și totală a bombardamentelor asupra teritoriului R. D. Vietnam și pentru încetarea războiului din Vietnamul de Sud. „Tribute să recunoaștem — a spus primarul New York-ului — guvernul S.U.A. a comis o mare greșală, intervenind în conflictul din Vietnam”.

Și, în timp ce luptele continuă în Vietnam, la Paris au loc convorbiri între reprezentanții guvernului R. D. Vietnam și cei ai guvernului american. Dar, deși aceste discuții continuă de peste două luni de zile, pînă acum nu au dus la nici un rezultat pozitiv. Reprezentanții Statelor Unite nu dau dovadă de înțelegerea convenită. Ei ridică tot felul de obstacole în calea stabilirii unui acord care să ducă, fără întîrziere, la încetarea focului, lucru atît de mult dorit de popoarele lumii.

L. SIMION

O măsură
necesară
de prevedere

ASIGURAREA LA ADAS

VIII

Continuăm, în acest număr, să prezentăm alte amănunte privind ASIGURAREA COMPLEXĂ A GOSPODĂRIEI. O facem ca urmare a scrisorilor ce ne-au sosit după publicarea primelor materiale ale acestei rubrici, scrisori care dovedesc interesul manifestat de cititori pentru formele de asigurare practicate de ADAS.

— Ce bunuri sînt cuprinse în această asigurare? Această întrebare ne-a fost adresată cel mai frecvent.

Există un răspuns ce poate fi dat în numai cîteva cuvinte. Iată-l: În această asigurare sînt cuprinse aproape toate bunurile aflate în gospodărie. Este vorba de bunurile asiguratului, de cele ale familiei acestuia, prin FAMILIE înțelegîndu-se: soția, copiii și orice alte persoane care locuiesc împreună și gospodăresc în comun cu asiguratul, cît și de cele ale altor persoane dacă se află în folosință sau păstrarea asiguratului sau a membrilor familiei sale. Se cuvine adăugat că în asigurare sînt cuprinse și bunurile luate în deplasare pentru cel mult însă 20 la sută din valoarea asigurată a bunurilor.

— Ce se mai cuprinde în asigurarea complexă a gospodăriilor? este încă o întrebare destul de des întîlnită.

La aceasta se poate arăta că în asigurare se mai cuprinde persoana care încheie contractul și soția sa pentru:

— cazurile de invaliditate permanentă și de deces, produse la domiciliu;

— cazurile de despăgubiri civile datorate în calitate de locatar proprietarului pentru pagubele la imobil, sau altor persoane pentru accidentarea lor, sau avarierea bunurilor lor la domiciliul asiguratului.

Adăugînd cele de mai sus, rezultă tocmai complexitatea asigurării respective, utilitatea ei pentru fiecare familie, pentru fiecare gospodărie.

Și acum, iată care sînt cazurile în care Administrația Asigurărilor de Stat acordă despăgubiri: incendiu, trăsnet, explozie (chiar dacă trăsnetul sau explozia nu au fost urmate de incendiu), ploaie torențială, grindină, inundație, furtună, uragan, cutremur de pămînt, prăbușire de teren, alunecare de teren, pagube produse de greutatea zăpezii sau a gheții, pagubele rezultate ca urmare a furtului prin spargere, carbonizării, stricăciunilor accidentale produse la instalațiile de apă, canal sau încălzire centrală etc.

ADAS acordă despăgubiri și pentru pagubele cauzate bunurilor asigurate de distrugerii sau stricăciuni, prilejuite de măsurile de salvare în timpul daunei, precum și pentru cheltuielile făcute cu prilejul măsurilor de salvare a bunurilor asigurate.

AUREL CRIȘAN

Din programul de televiziune 4—10.VIII 1968

DUMINICĂ: PROGRAMUL I: 8.40 Film pentru copii: „Pinochio”; 10.10 TV pentru elevi. „Consultanții la matematică”; 10.50 Ora satului; 12.00 TV pentru specialiștii din agricultură; 16.00 Zig-Zag. Telemagazin duminical; 18.00 Transmisiuni sportive de la Festivalul tineretului de la Sofia. Atletism (finale). Gimnastică artistică; 20.15 „Cu bronz și... fără bronz!” Sub acest titlu regizorul Sorin Grițorescu și redactorii Simona Patraulea și Petre Bărbulescu au pregătit un spectacol de varietăți adecvat... sezonului; 21.45 Festivalul mondial al tineretului și studenților de la Sofia. PROGRAMUL II: 21.00 Seară de teatru: „Ziaristi” de A. Mirodan,

LUNI: 17.30 Penru noi, femeile; 19.00 „Lycium” — emisiune pentru tineret; 20.00 Trepte spre viitor. „Drumul” — un nou documentar al Studioului nostru de Televiziune; 20.15 Telemagazin duminical; 21.45 Festivalul mondial al tineretului și studenților de la Sofia.

MĂRTI: 19.00 Pentru tineret. „Dispută cu... Cronos”; 20.00 Film serial: Thierry la Fronde; 20.26 Opinia dumneavoastră; 20.35 Film artistic: Lungul, scurtul și superiorul; 22.00 Festivalitatea de închidere a Festivalului mondial al tineretului și studenților de la Sofia.

MIERCURI: 17.30 Pentru școlari; 19.00 Club XX — emisiune pentru tineret. Prietenii

mărti; 20.00 Soliști de muzică populară; 20.15 Transfocator Știi unde sînt copiii dv. la această oră?

JOI: PROGRAMUL I: 19.00 Studioul pionierilor. „La prova”; 20.00 Film serial: Vikingii; 20.45 Teleglob: Guyana; 21.20 Seară de teatru. „Vilegiaturisti” de Maxim Gorki; PROGRAMUL II: 22.30 Microvarietăți; 22.45 Meridiane culturale. O expoziție românească la Paris. Emisiune de M. Radnev.

VINERI: 17.30 TV pentru școlari Consultații la limba română; 18.00 Drumuri și popasuri — emisiune turistică; 18.20 Buletinul circulației rutiere; 19.00 La porțile cunoașterii — emisiune pentru tineret; 20.00 Actualitatea în a-

gricultură. Cursa cu obstacole; 20.20 Studioul muzical. Cultura muzicală de-a lungul timpului; 20.40 Cărți și autori; 21.00 Reflector; 21.15 Film artistic: Romanță pentru trompetă.

SÎMBĂTĂ: PROGRAMUL I: 17.30 Pentru cei mici. Lanterna magică; 18.00 Stadion — emisiune de actualitate sportivă; 18.30 — Mult e dulce și frumoasă — emisiune de limbă română; 19.00 Pentru școlari. Noile aventuri ale echipajului Val-Virtej: „Taina lui Malgenius” (1) 20.00 Telemagazin; 22.00 Film serial: Războiul. PROGRAMUL II: 20.15 Seară de august. Emisiune muzicală cu Margareta Pislaru, Luminița Dobrescu, Mihai Dumbravă și formația Paul Ghentzer.

CA ÎNTRE BĂRBAȚI

— Ai înțeles, Petrică ?
 — Am înțeles, tată !
 Și Petrică dădu s-o zbughească pe ușă, la joacă.
 — Ai răbdare Unde fugi ? Ce-ai înțeles ? Vreau să știu și eu
 Grăbit, dintr-o singură suflare, băiatul recapitulă :
 — Nu e frumos să minți, minciuna e mai rușinoasă chiar decât băutura fiindcă vinul se ascunde în stomac și nu-l vede nimeni, pe când neadecvărul se citește pe virful nasului
 — Așa ! Pentru astăzi e destul ! își încheie tata lecția rapidă de educație.
 Apoi, întorcându-se către nevasta lui, severul părinte îi spuse :
 — Mario, astăzi iar o să întârzii. Am treburi la C.A.P. Ședințe, discuții cu președintele, cu brigadierii...
 Și plecă. Spre seară mama se apropie de Petrică :
 — Petrică, tata o să vină târziu acasă. Și astăzi are mult de lucru la cooperativă. M-am gândit să-i facem o surpriză. N-a mai băut de mult sărmanul.
 — Nici eu mămică, și doar sînt bărbat. În toamnă intru în clasa a treia.
 — Cum ? Să bei ? Ce te învață tata în fiecare zi ? Și copilul repetă iute :
 — Nu e frumos să bei, băutura e mai rușinoasă decât minciuna fiindcă minciuna nu se bagă de seamă pe cînd berea se lasă în picioare și se vede !
 — Așa... Petrică, ia sticla asta goală, mergi pînă în capul comunei la bufet și ceri să ți-o umple cu două halbe. Să-i pregătim tatii.
 După un scurt răstimp Petrică se afla la Bufet. Ia o masă... în fundul încăperii...
 — Tată !...
 — Petrică... tu... tu ce mai faci băiatule ?... Bei ?... Vrei o halbă ?... Vrei o... Apoi revenindu-și : Nu ți-e rușine ? Un copil în circiumă ? Ticălosule ! Ce cauți aici ? O să te spun mamei !... Adică nu... N-o să te spun mamei, te iert... dar... dar să nu mă spui nici tu... Auzi Petrică ? La noi la C.A.P. se face curățenie în birouri... și ne vedem de treabă aici... Uite, ține doi lei să-ți cumperi biscuiți...
 — Eu vreau și ciocolată ! se îndrăji copilul.
 — Bine... uite încă doi lei pentru ciocolată. Ce nu face un tată pentru copilul său... Dar tăcere. Secret ! Ca între bărbați !
 — Nici un cuvînt. Acum eu plec.
 — Bine Petrică, și ține minte ce ți-am spus.
 — Țin minte tăticele ce mi-ai spus : nu e frumos să minți, minciuna e mai rușinoasă chiar decât băutura...
 A trecut o săptămînă. Petrică și-a respectat cuvîntul. Ca între bărbați... Într-o după amiază Petrică uită să se mai înapoieze acasă și prins cu joaca zăbovi pînă seara târziu pe terenul de sport. Se pregătea să tragă un șut formidabil, cînd vai, în față îi apărură... tătice !
 — Petrică, izbucni părintele, va să zică din ăștia imi ești ? Mincinosule ! O minți pe mama că te duci la bibliotecă să împrumuți o carte și...
 Petrișor fisucit în prima secundă își reveni de îndată. Se repezi la tatăl său, îl trase de-o parte și-i șopti :
 — Tăticele, ține trei lei, cumpără-ți o halbă și să nu suflă o vorbă mamei !
 — Cum îndrăz...
 — Hai tăticele, te rog Să nu-mi ceri de-o sticlă cu vin că nu am. Sînt toamă banii pe care mi i-ai dat dumneata. Ce te uii așa la mine ? Ce naiba, sîntem între bărbați !... Nu ?

I. AVIAN

STELIAN FILIP

„Un creion pe stadioane“ se intitulează placheta de caricaturi recent apărută, aparținînd colaboratorului nostru Neagu Rădulescu. Veselul și neobositul caricaturist a poposit în ovalul stadionului nu numai din pasiune sportivă, ci și din dorința de a reda — prin linii istețe — chipurile sportivilor îndrăgiți.
 Creionul „ascuțit“ trece de la fotbal la șah, ciclism sau atletism fără a se toci. Prezentăm cititorilor una din caricaturile cuprinse în plachetă.

CONCURS

În acest număr începe un nou concurs cu premii în obiecte. Timp de 12 săptămîni vom publica cîte o snoavă care va cuprinde cîte o greșeală. Vă invităm să descoperiți aceste greșeli.
 Concursul este dotat cu două premii :
 UN PREMIU CONSTÎND DINTR-UN APARAT DE RADIO CU TRANZISTORI care se va acorda concurentului cu cele mai multe rezultate exacte. (În cazul că vor fi mai mulți concurenți în această situație, se va proceda la o tragere a sortii).
 UN PREMIU SPECIAL — UN ARAGAZ (REȘOU

ȘI BUTELIE) care se va acorda unui participant din localitatea (comună sau oraș) care va întruni cel mai mare număr de răspunsuri exacte (prin adunarea tuturor răspunsurilor corecte date de toți concurenții din respectiva localitate). Câștigătorul va fi desemnat printr-o tragere a sortii ce se va efectua la fața locului. Fiecare concurent va participa la această tragere la sorți cu atîtea șanse cu cîte răspunsuri exacte a contribuit la totalul pe localitate. (În cazul că răspunsurile exacte sînt însoțite de mai multe serii de cupoane, toate acestea vor fi luate în considerație la

calcularea totalului). Participarea la această tragere la sorți nu exclude dreptul concurenților respectivi de a obține celălalt premiu al concursului.
 Răspunsurile, însoțite în mod obligatoriu de cupoanele care vor fi publicate împreună cu textele, trebuie trimise TOATE DEODATĂ pe adresa : Revista Albina, București 33. Vă rugăm să menționați pe plic : Pentru concurs, iar adresa să fie scrisă citet și conform noii împărțiri administrativ-teritoriale. Se vor lua în considerație numai plicurile care vor purta ștampila poștei cu data pînă la 31 octombrie 1968.

12 snoave CUPON 1

Un dușman al fumatului îi spune unui coleg :
 — Știi că tutunul este o otrăvă puternică și că arsenicul pe care îl conține o țigară ar putea omori un cal ?
 — Atîta pagubă.
 — Cum așa, atîta pagubă ?
 — Sigur că da. Păi cîi nu fu-mează.

— Cînd am venit aici ca zootehnist, nu mi-ați arătat care sînt boi și care... vaci.

Desen de F. GRONSKI

NOUTĂȚI PSEUDO-ȘTIINȚIFICE

DUS LA LOCUL DE MUNCĂ

Un ingenios sistem pentru îmborsăvirea forței chiar în timpul lucrului se experimentează de cîva timp la atelierele de reparații a utilajului de la I.A.S. Lovnic — Brașov. Nu este vorba de nici un fel de vitamină sau alt stimulent medical. Pur și simplu dacă cei ce se „îngrijesc“ de această unitate nu s-au preocupat de amenajarea unor vestiare, spălători etc. în schimb, atunci cînd ploaia îți poți face dușuri — prin tavan — direct la locul de muncă. Probabil pentru ca să nu extindă această costisitoare inovație la mai multe tavanuri, au adunat toate atelierele (fierărie, timplărie ș.a.m.d.) într-o aceeași încăpăre (cîtește sură) care mai are și proprietatea că stă să se prăbușească... Deci muncitorii își primesc dușul. Numai cîne trebuie se pare că nu l-a primit încă.

COLORATA

Fascioza — pe numele ei popular gîlbează — este o boală întâlnită la oi (rar, și la alte vite). Ea se localizează de obicei în ficat. La C.A.P. Zărnești-Brașov această boală s-a localizat în buget, producîndu-i grave leziuni. Acolo s-au achiziționat de curînd 410 oi care sufereau de gîlbează. 120 dintre ele au decedat de urgență. Drept care, tot de urgență, s-a îngălbenit și cel ce le-a achiziționat cu atîta nepricepere.
 Situația rămîne în continuare... albastru.

O BUCLĂ ȘI

DOUĂ BUCLIȘOARE

Primul lucru pe care l-a făcut Dumitru Mititelu, cînd a fost numit secretar la consiliul popular din Valea Teilor-Tulcea, a fost să-și perfecționeze semnătura. Știa că noua sa funcție îl obligă să semneze numeroase acte. Cu silința unui elev cu note mari la caligrafie, a exersat ore întregi modul cel mai potrivit de a-și scrie numele. Dacă Mititelu s-ar fi terminat cu o linie în sus, oamenii ar fi putut să spună că e infumurat, iar dacă linia finală ar fi fost în jos se putea crede că e prea plecat. Și pentru ca totuși Mititelu să capete măreție, semnătura a primit o buclă și două buclișoare. Preocupat de execuția cit mai artistică a semnăturii, secretarul nu își mai pierdea timpul cu citirea hîrtiilor pe care trebuia să le înnozească pe prețioasa sa parafă.

Ajunsesse vestit că un om care combate birocrația, lucrînd cu ope-rativitate. Cum îi puneau hirtia pe birou o și împodobe.
 — Tovarășe secretar, mi s-a născut o fetiță...
 — Să-ți trăiască, dă încoa să-ți semnez.
 Sau :
 — Tovarășe secretar, mi-a murit...
 — Să-ți trăiască, dă încoa să semnez.

Rapid și simplu.
 Despre existența acestui funcționar expeditiv și „cumsecade“ a aflat și George Ionașcu, un șmecher din Constanța, specialist în plastografie. Ajuns la Valea Teilor, Ionașcu s-a dus direct la secretar.

— Am achiziționat niște sorg de la doi oameni de aici din comună și le-am plătit cîte cincizeci de lei...

Mititelu s-a uitat încruntat la Ionașcu.

— Ai venit să mă ții de vorbă ? Mai scurt tovarășe, că sînt în producție. Ce dorești ?

— Să vizați ștatul de plată. Dar ca să nu vă rețin, am trecut numele lor numai în creion...

— Lasă fleacurile ! Important este ca semnătura mea să fie în creionul. Și Mititelu a așternut fericit bucla și buclișoarele.

Întors la Constanța, Ionașcu gîndit că este prea mică suma de sufă de lei pentru o asemenea semnătură înzoronată. Trezind cu cereală, a rotunjit suma la 13 mii lei. Pentru „osteneala“ sa și-a primit răsplată din partea tribunalului. Dar fără concursul binevoitor al lui Mititelu nu ar fi reușit să-și facă jocul.

Un om isteț din Valea Teilor s-a gîndit să facă o glumă plină de tîlc. I-a întins secretarului o hirtie pe care acesta a semnat-o, ca de obicei, cu ochii închiși. Dacă Mititelu nu a citit-o, hai să o citim noi : „Subsemnatul, declar pe a mea răspundere că sînt un gură-cască. Drept care vă rog să-mi primiți demisia. Semnat — Dumitru Mititelu.“
 Firește, nu lipsește bucla și nici cele două buclișoare.

I. ANDREMIR